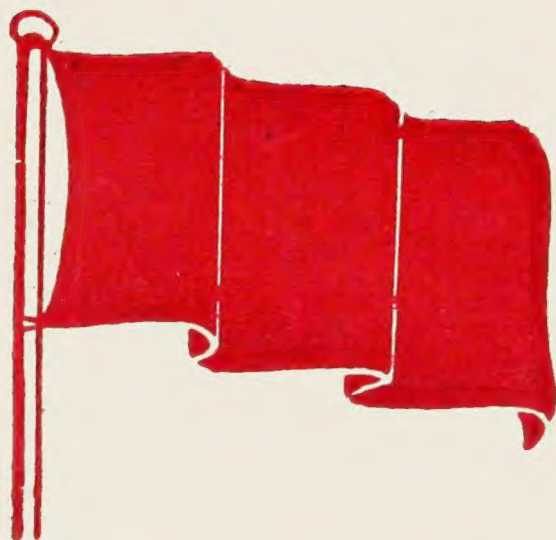

ମଲ ଦିବସର ଇତିହାସ

ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାଚରଣ ମହାନ୍ତି

ମଞ୍ଜୁ ବିବେକ ଇତିହାସ

ଲେଖକ

ଦୁର୍ଗାଚରଣ ମହାନ୍ତି

ମଇ ଦିବସର ଇତିହାସ

ଲେଖକ :

ଦୁର୍ଗାଚରଣ ମହାନ୍ତି

ବାଦାମବାଡ଼ି, କଟକ-୧

ପ୍ରକାଶକ :

ନବଯୁଗ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ

ବଜ୍ରକବାଟି ରୋଡ଼, କଟକ-୭୫୩୦୦୧

ମୁଦ୍ରଣ :

ନବଯୁଗ ପ୍ରେସ

ପାଲିତ ପଡ଼ା, କଟକ-୨

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ, ଏପ୍ରିଲ, ୧୯୫୫

ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ, ମଇ, ୧୯୭୫

ପରିବର୍ଦ୍ଧିତ ତୃତୀୟ ସଂସ୍କରଣ, ମଇ, ୧୯୮୭

ମୂଲ୍ୟ—ଦୁଇ ଟଙ୍କା

History of the May Day

Written by :

Durga Charana Mohanty
Badambadi, Cuttack-12

Publisher :

Nabajuga Granthalaya
Bairakabati Road, Cuttack-1

Printed :

Nabajuga Press
Palitpara, Cuttack-2

1st Edition—April, 1955

2nd Edition—May, 1975

Revised 3rd Edition

April 1980

Price—Rupees TWO only

(ଏକ)

ମଇ ଦବସର ଶତବାସିକୀ

୧୯୮୭ ମସିହାରେ ମଇ ଦବସର ଶତବାସିକୀ ପଡ଼ୁଛି । ୧୮୮୭ ମସିହାରେ ଆମେରିକାର ଚକାଗୋ ସହରରେ ସେ ଦେଶର ଶ୍ରମିକମାନେ ଦିନକୁ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ସମୟ ଦାବୀ କରି ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବାରୁ ପୁଲିସ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ଚଳାଇ ରକ୍ତର ଗଙ୍ଗା ଛୁଟାଇଥିଲେ । ସେ ଦିନ ଆଉ ଆଜି ! ଏଇ ଶହେ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଦୁନିଆ ଭିତରେ ବହୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଅବଶ୍ୟ ପୃଥିବୀର କେତେକ ମୂର୍ଖ ମେୟ ଦେଶଅଛି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ କା'ରା ଅଞ୍ଚଳ ଅଛି, ଯେଉଁଠି ଏବେ ବି ୮ ଘଣ୍ଟା କାମପାଇଁ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । କିନ୍ତୁ ସେଇଟା ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣରୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ । ଆଜି ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ବିଶ୍ୱର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶରେ ନିଜର ସମାଜବାଦୀ ଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଛି । ସମାଜବାଦୀ ସ୍ତରକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏସିଆ, ଆଫ୍ରିକା, ଲାଟିନ ଆମେରିକା ଓ ମଧ୍ୟଆମେରିକା ପ୍ରଭୃତିରେ କେତେକ ଦେଶରେ ନୂତନ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚଳାଇଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ଶ୍ରେଣୀର ଏକାଏକ କ୍ଷମତା ବଦଳରେ ଏକ ଅଣ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଇ-ବାଟରେ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ସମାଜବାଦ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧରେ ଫାସିଷ୍ଟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ପରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ସାମୁଦ୍ରିକ ଭାବରେ ଦୁର୍ବଳ ହେଲା ଏବଂ ଅଜି ନାମିବିଆ ଛଡ଼ା ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ଓ ଉପନିବେଶ ସବୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ କବଳରୁ ନିଜର ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ସେପରି ଓ ଆମେରିକାର ବିକଶିତ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ଦେଶର ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଖୁବ୍ ସଙ୍ଗଠିତ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶରେ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଓ ଖଞ୍ଜିବିଆ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ସଂଗ୍ରାମ ପରିଚାଳିତ କରିପାରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେଶର ଅର୍ଥ-ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ରାଜନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ପୂର୍ବତନ ଉପନିବେଶ ତଳେ ନବସ୍ୱାଧୀନ ଦେଶମାନେ ଆଜି ନିରାପେକ୍ଷ ଆନ୍ଦୋଳନ ଭିତରେ ପୃଥିବୀରେ ସଙ୍ଗଠିତ ଏବଂ ସାମାଜ୍ୟବାଦ ବିରୋଧରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ସଂଗ୍ରାମ ପରିଚାଳିତ

ପାଇଁ । ସରଠିକ ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ କେତେକ ଜାଗାରେ ଏ ଦାବା ନିଜର ଲବ୍ଧି କରିଆଣେ ହାସଲ କଲେ । ଏ ଆନ୍ଦୋଳନ କେବଳ ଆମେରିକାରେ ସୀମାବଦ୍ଧ ରହିଲା ନାହିଁ—ସେହିଠି ପୁଣି ବାଦ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଗୋଷ୍ଠୀ କରୁଥିଲା, ସେଠାରେ ଏ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଖାଦେଲା । ସୁଦୂର ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରେ ମଧ୍ୟ ଏର ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଶ୍ରମିକମାନେ (ବୁକମିସ୍ମା ଇଟ୍ୟାଦି) ଦାବା ଉଠାଇଲେ ‘୮ଘଣ୍ଟା କାମ, ୮ ଘଣ୍ଟା ଟେକାବୁଲ ଓ ୮ଘଣ୍ଟା ବ୍ରହ୍ମାମ ।’ ସେମାନେ ୧୮୫୭ ମସିହାରେ ୧୦ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦନ ହାସଲ କଲେ ।

ଆମେରିକାରେ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମ ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ

୮ ଘଣ୍ଟା କାମ ପାଇଁ ଦାବା ଉପରୁହିଁ ଆଜିର ଐତିହାସିକ ମତ ଦିବସର ଜନ୍ମ । ୧୮୮୪ ମସିହାରେ ଆମେରିକାରେ ଏହା ଉପରେ ଧାରାବାହିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମେରିକାର ଜାତୀୟ ଶ୍ରମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ “ଉ ନ୍ୟାସନାଲ ଲେବର ୟୁନିଅନ” କାମର ସମୟ କମାଇବା ଦାବା ଉପରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ୧୮୭୧-୭୨ରେ ଆମେରିକାର ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଫଳରେ କେତେକ ମୁଷ୍ଟିମେୟ ଜାତୀୟ ଟ୍ରେଡ୍ ୟୁନିଅନ ଗଢ଼ି ପଡ଼ିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଆନ୍ଦୋଳନର ଜୋର କମିଗଲା । ୧୮୭୭ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦ ତାରିଖ ଦିନ ବଲଟି-ମୋର ସହରରେ ପ୍ରାୟ ୪୦ଟି ଟ୍ରେଡ୍ ୟୁନିଅନ ଏକାଠି ହୋଇ ଲେବର ୟୁନିଅନ ଗଢ଼ିଲେ । ଏହାର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ ‘ମୋଲଡ଼ରସ୍ ୟୁନିଅନ’ର ନେତା ଉଇଲିୟମ ଏବ ସିଲଭରସ୍ । ସିଲଭରସ୍ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେରିକାର ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଜଣେ ଖ୍ୟାତ୍ୟାବାନା ଲୋକ । ସେ ପ୍ରଥମେ ଲଣ୍ଡନରେ କାର୍ଲ-ମାର୍କସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଗଢ଼ା ଯାଇଥିବା ‘ପ୍ରଥମ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ’ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ଓ ‘ନ୍ୟାସନାଲ ଲେବର ୟୁନିଅନ’ ପ୍ରଥମ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସହିତ ଯୋଗଦେଲା ।

୧୮୭୭ରେ ନ୍ୟାସନାଲ ଲେବର ୟୁନିଅନ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମ ପାଇଁ ଦାବା ଉଠାଇଲା । ଚାଲିଆସିଲା ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନ ଲାଗି ଆନ୍ଦୋଳନ ଗଢ଼ି ଉଠିଲା ଓ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମ କମିଟିମାନ ଗଠିତ ହେଲା । ୧୮୭୮ରେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଆମେରିକାର କେତେକ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୮ ଘଣ୍ଟା ଦାବାକୁ ମାନିନେଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧବସ୍ତ୍ର ସରକାର ଆଇନ ପାସ କଲେ । ଏ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଧାନ ନେତା ହେଲେ ବୋଷ୍ଟନର ମେସିନ୍ଦ୍ରସ୍ ‘ଇରଷ୍ଟି ଓ’ଡ଼’ ।

ସିଲଭରସ୍ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆମେରିକାର ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ସମସ୍ତ ସହାରବାଦ ବନ୍ଦୁକରେ ସଂଗ୍ରାମ କରି ସିଲଭରସ୍ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ସ୍ୱାଧୀନ ରାଜନୈତିକ ସଂଗ୍ରାମ ଉପରେ ଜୋର ଦେଲେ ଏବଂ ସଫଳ

ହେଲେ । ଆମେରିକାର ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ସିଲଭରସ୍ ନେତୃତ୍ୱ ଯୋଗୁଁ ବିରାଟ ପଦକ୍ଷେପ ନେଲେ । ୧୮୭୧ରେ ସିଲଭରସ୍ ‘ପ୍ରଥମ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ’ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କଂଗ୍ରେସରେ ନ୍ୟାସନାଲ ଲେବର ସୁନିୟମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରେ ଯୋଗଦେବାର କଥା ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କଂଗ୍ରେସର ଅବ୍ୟବହୃତ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା । ସିଲଭରସ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଆମେରିକାର ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଆଘାତ ଦେଇ ଏକ ନ୍ୟାସନାଲ ଲେବର ସୁନିୟମ ଗ୍ରହଣ ପଡ଼ିଲା ।

୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ସ୍ତୋଗାନ ଏକ ବିପ୍ଳବୀ ଆବାଜ

ସିଲଭରସ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବିପ୍ଳବୀ ନେତୃତ୍ୱ ଜୀବନ୍ତ ରହିଲା । ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ସ୍ତୋଗାନ କେବଳ ଆମେରିକା ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ଶ୍ରମିକ-ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଏକ ବିପ୍ଳବୀ ଆବାଜ । ପ୍ରଥମ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକର ୧୮୭୭ ଜେନେଭା କଂଗ୍ରେସ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନକୁ ଶ୍ରମକଶ୍ରେଣୀର ମୁକ୍ତ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆବଶ୍ୟକତା ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲେ । ନ୍ୟାସନାଲ ଲେବର ସୁନିୟମର ୧୮୭୭ ଅଗଷ୍ଟ ପ୍ରସାଦ ଉପରେ ଆଧୁନିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସାମ୍ୟବାଦର ପିତା କାର୍ଲ ମାର୍କସ ୧୮୭୭ରେ ତାଙ୍କର ‘କ୍ୟାପିଟାଲ’ର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଏ ଦାବାର ତାରିଖ କରାଇନ୍ତି ଏବଂ ନିଗ୍ରୋ ଓ ଶ୍ୱେତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଏକତା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇ ଲେଖିଛନ୍ତି —

“ଆମେରିକାର ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରପର୍ଟର୍ ଗୋଟିଏ ଭାଗକୁ ଦାସତ୍ୱ କଲକ୍ତିତ କରୁଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥୀନ ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଗଢ଼ି ଉଠୁଛି, ତାହା ସଫଳ ହୋଇନାପାରିବ । ଯେଉଁଠି କଳା ତମଡ଼ାର ଶ୍ରମିକ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହେଉଛି, ସେଠାରେ ଧଳା ତମଡ଼ାର ଶ୍ରମିକ କେବେ ହେଲେ ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦାସତ୍ୱର ମୃତ୍ୟୁ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଶ୍ରମଶାଳୀ ଜୀବନ ବାହାରି ଆସିଲା । ମୃତ୍ୟୁ ଯୁକ୍ତର ପ୍ରଥମ ଫଳ ହେଉଛି ୮ ଘଣ୍ଟା କାମ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ । ଏ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆଟଲଣ୍ଟିକଠାରୁ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନିଉ ଇଂଲଣ୍ଡଠାରୁ କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକସମ୍ମେସ ଗତିରେ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗଲା ।”

ମାର୍କସ ଦେଖାଇଛନ୍ତି କିପରି ଆମେରିକାର ବଲଟିମୋର ସହରରେ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦାବା ଛହଣ କଲବେଳେ ଆଟଲଣ୍ଟିକର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜେନେଭାରେ ଗୋଟିଏ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କଂଗ୍ରେସ ଯେଉଁ ଦାବା ଛହଣ କରୁଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଏକ ଉପାଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଜନ୍ମ ଆଟଲଣ୍ଟିକର ଦୁଇ ପଟର ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଏକ ସମୟରେ ଏକ ଦାବା — ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦାବା ଛହଣ କରୁଥିଲେ । ୧୫ ବର୍ଷ ପରେ ଆମେରିକା ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏହି ପ୍ରବଳ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉପରେ ଆହୁରି ଜୋରରେ ପଡ଼ିଲା ।

ଆମେରିକାରେ ମଇ ଦିବସର ଜନ୍ମ

୧୮୭୨ରେ ଲଣ୍ଡନରୁ ନ୍ୟୁୟାର୍କକୁ ‘ପ୍ରଥମ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ’ର ହେଡ୍‌କ୍ୱାର୍ଟର ଘଠିଯିବା ପରେ ଜାହା ସଙ୍ଗଠନ ହିସାବରେ ଲେପ ପାଇଲା । ଅବଶ୍ୟ ସୁଶିଳ ଥରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପାରିସରେ ଗଠିତ ହେଲା ୧୮୮୯ ସାଲରେ । ସେଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକରେ ମଇ ପହଲୁକୁ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଗଜନୈତିକ ଦାବୀ— ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦାବୀ ଉପରେ ସଂଗ୍ରାମର ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୮୮୪ ଅକ୍ଟୋବର ୭ ତାରିଖରେ ଆମେରିକାର ଶ୍ରମିକ ସଙ୍ଗଠନମାନଙ୍କରେ କନଭେନସନ ମଇ ଦିବସରେ ଦିନକୁ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦାବୀ ଉଦ୍ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଏ ଶ୍ରମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନର ନାମ ଥିଲା “ଫେଡେରେସନ୍ ଅଫ ଅର୍ଗାନାଇଜଡ଼ ଟ୍ରେଡ଼ସ ଏଣ୍ଡ ଲେବର ସୁନିଅନସ୍ ଅଫ୍ ସୁନାଇଜେଡ଼ ସ୍କେଟସ୍ ଏଣ୍ଡ କ୍ୟାନାଡ଼ା” । ପରେ ତା’ ନାମ ହେଲା ‘ଆମେରିକନ୍ ଫେଡେରେସନ ଅଫ ଲେବର (A. F. of L) ସେ କନଭେନସନରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତାବ ନିଆଗଲା—

“ଫେଡେରେସନ ଅଫ ଅର୍ଗାନାଇଜଡ଼ ଟ୍ରେଡ଼ସ ଏଣ୍ଡ ଲେବର ସୁନିଅନସ୍ ଅଫ୍ ସୁନାଇଜେଡ଼ ସ୍କେଟସ୍ ଏଣ୍ଡ କ୍ୟାନାଡ଼ାର ଏ ଦକ୍ଷିଣୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରୁଛି ଯେ ୧୮୮୬ ମଇ ପହଲୁଠାରୁ ୮ ଘଣ୍ଟା ଗୋଟିଏ ଆଇନାନୁମୋଦିତ ଦିନର କାମ ହିସାବରେ ଧରାଯିବ ଏବଂ ଆମେ ଶ୍ରମିକ ସଙ୍ଗଠନମାନଙ୍କୁ ପରମର୍ଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଯେ ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ସହିତ ଖାପ ଖାଇବା ପରି ସେମାନଙ୍କର ଆଇନ କାନୁନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ।”

ସେତେବେଳେ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଭ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ୫୦ ହଜାର । ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଦିନକୁ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମ ଦାବୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ଦିଗରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ସେମାନେ ଧରି ନେଇଥିଲେ । ୧୮୮୭ ମସିହା ମଇ ପହଲୁ ଦିନ ଏ ଦାବୀ ଉପରେ ଧର୍ମଘଟ କରିବାର ମସୂଧା ହେଲା । ଧର୍ମଘଟର ତାଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଫେଡେରେସନର ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଖୁବ୍‌କି ପାଣ୍ଠି ଉଠାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁନିଅନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ମଇ ପହଲୁ ଧର୍ମଘଟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ

୧୮୭୭ରେ ରେଲ ଓ ଲୁହାଣିଲର ହଜାର ହଜାର ଶ୍ରମିକ ଧର୍ମଘଟ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏହା ହେଉଛି ଆମେରିକାର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରଥମ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଧର୍ମଘଟ

ଆନ୍ଦୋଳନ । ଆମେରିକା ସରକାର ଓ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀଗଣେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଧର୍ମପତ୍ରକୁ ଦବାଇବା ପାଇଁ ଦମନର ସୁଅ ଡୁଟାଇଲେ । ଏମାନଙ୍କର ପାଗବନ ଆବେଶ ଆଗରେ ଧର୍ମପତ୍ର ବିଫଳ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଆମେରିକାର ଶ୍ରମିକଗଣେ ନିଜ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଗୁରୁଲେ ଯେ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଓ ସରକାର ଏକ । ପୁଷ୍ଟିବାଦର ସ୍ଵାର୍ଥ ରକ୍ଷାପାଇଁ ସରକାର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଦମନ କରୁଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜର ଶ୍ରେଣୀର ଅବସ୍ଥା ଓ ଭୂମିକାକୁ ଆପଣାର ଅଭିଜ୍ଞତା ଭିତରୁ ଉପଲବ୍ଧ କଲେ । ଧର୍ମପତ୍ର ବିଫଳ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଆହୁରି ଜେଜେଇକ ଭାବରେ ସଚେତନ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

୧୮୭୫ ମସିହାରେ ସେନସିଲଭେନିଆର କୋଇଲିଖଣି ମାଲିକମାନେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ମଲିମୋଗୁରୁସ ପ୍ରଭୃତି ଦଶଜଣ ଲବ୍ଧିଆ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଫାଶି କାଠରେ ବୁଲାଇ ଦେଲେ ।

୧୮୮୦ ଓ ୯୦ ଭିତରେ ଆମେରିକାର ଶିଳ୍ପ କ୍ୟାପିଟାଲିଷ୍ଟଙ୍କର ବଡ଼ ଉଠିଲା ଏବଂ ଦେଶ ଭିତରେ ବଜାର କ୍ୟାପିଟାଲିଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ୧୮୮୪, ୮୫ ବର୍ଷଟା ବଜାର ମାନ୍ଦା ପଡ଼ିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଲୋକେ ବେକାର ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ଫଳରେ କାମ ମିଳିବ ବୋଲି ଆଶା କରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଠପଣ୍ଡା କାମ ଦାବୀକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ ।

ଆମେରିକାନ ଫେଡ଼େରେସନ ଅଫ ଲେବର ଦେଫିଲେ ଯେ ୮ ଦଶ୍ଵା କାମର ଦାବୀ ଉପରେ ଫେଡ଼େରେସନ ବାହାରେ ଥିବା ଓ ‘ନାଭଟସ୍ ଅଫ୍ ଲେବର’ (ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଣା ଶ୍ରମିକ ପଞ୍ଜୀକୃତ) ଭିତରେ ଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ଏକଜୁଟ୍ କରିହେବ । ଏହିପରି ଏକ ମିଳିତ ସାଧାରଣ ସଂଗ୍ରାମ ଜରିଆରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଦାବୀ ଆଦାୟର ପଥ ସୁଗମ ହେବ ।

୧୮୮୫ରେ ଫେଡ଼େରେସନର କନଭେନସନରେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ମଇ ପହିଲା ଦିନ କାରଖାନା ଛାଡ଼ି ଗୁଲି ଆସିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରହସ କରାଗଲା । କାଠ କାରଖାନା ଓ ସିଗାରେଟ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରଭୃତି ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ । ଏଇ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁନାମର ସଭ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଲା । ନାଭଟ୍ ଅଫ୍ ଲେବର ଖୁବ୍ ବଢ଼ିଗଲା । ଫେଡ଼େରେସନ ଅପେକ୍ଷା ଏହା ବେଶି ଜଣାଶୁଣା । ଏହାର ସଭ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ ଲକ୍ଷରୁ ଯାତଲକ୍ଷ ହେଲା । ନାଭଟ୍ ଅଫ୍ ଲେବର ନେତା ଟେରେନସ ପାଉଡ଼ରଲି ଧର୍ମପତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁପ୍ତଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଧରା ପଡ଼ିବାରୁ ତାହାର ଲୋକପ୍ରିୟତା କମିଗଲା । ଏହା ଫଳରେ ଫେଡ଼େରେସନର ଲୋକପ୍ରିୟତା ବଢ଼ିଲା । ଗୁରୁଆଡ଼େ ୮ ଦଶ୍ଵା ଲାଗି ସଂଗ୍ରାମ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଭରି ଉଠିଲା । ଏକ ନୂତନ ସଂଗ୍ରାମୀ ମନୋଭାବ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଦେଲା । ଅସଙ୍ଗତି ଶ୍ରମିକ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଉଦ୍‌ଗୁହ୍ୟ ହେଲେ ।

ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ମନୋଭାବର ପ୍ରକୃତ ମାପକ ଚିହ୍ନ । ୧୮୮୫-୮୬ରେ ଧର୍ମଘଟର ସଂଗ୍ରାମ ଘଟିଲା । ୧୮୮୭ରେ ଧର୍ମଘଟର ସଂଗ୍ରାମ ୮୫ ମସିହାର ଦୁଇଗୁଣ ହେଲା । ‘ନାଟ୍ ଅଫ୍ ଲେବର’ ନେତୃତ୍ୱର ଧୋକାବାଜି ସଂଗ୍ରାମ ଲକ୍ଷ ଶ୍ରମିକ ମଜା ଦିବସ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଧର୍ମଘଟରେ ଭଗନେଲେ ।

ଧର୍ମଘଟର କେନ୍ଦ୍ର ହେଲା ଚିକାଗୋ ସହର । ଏହାଛଡ଼ା ନ୍ୟୁୟର୍କ, ବଲଟିମୋର, ଓହାୟୋ, ମିଲିଓହାଉକ, ପିଟ୍ସବର୍ଗ ଓ ଡେଟ୍ରୋିଟ୍ ପ୍ରଭୃତି ଅନେକ ସହରରେ ଧର୍ମଘଟ ଦେଖାଦେଲା । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଏ ଧର୍ମଘଟରେ ଅସନ୍ନ ଓ ଅସଙ୍ଗଠିତ ଶ୍ରମିକମାନେ ବିଶେଷ ଭାଗ ନେଲେ । ଗୁରୁଆଡ଼େ ବିଦ୍ରୋହର ବାତ୍ୟା ବହୁଲା । ଧର୍ମଘଟର କୁଆର ଛୁଟିଲା । ଦେଶ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ‘ସାମାଜିକ ଯୁଦ୍ଧ’ ଲାଗିଲା ବୋଲି ବୁଝିଲା । ଲେଖକମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ମଜା ଦିବସ ଧର୍ମଘଟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ପ୍ରାୟ ଅଧେ ଶ୍ରମିକ ୮ ଘଣ୍ଟା ଦାବୀ ହାସଲ କଲେ ଓ ଆଉ ଅଧକାଂଶ ଜାଗାରେ କାମର ଘଣ୍ଟା କମିଲା ।

ଚିକାଗୋର ଧର୍ମଘଟ ଓ ‘ହେ ମାର୍କେଟ୍’

ମଜା ପଡ଼ିଲା ଦିନ ଚିକାଗୋରେ ସବୁଠାରୁ ଲଢ଼ା ଧର୍ମଘଟ ହେଲା । ତା’ର କାରଣ ସେଠାରେ ବାମପନ୍ଥୀମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି । ଧର୍ମଘଟର ବହୁ ପୁରୁଷ ଆଠଘଣ୍ଟା କାମ ଆସୋସିଏସନ୍ ଗଢ଼ା ଯାଇଥିଲା । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମିଳିତ ସାମ୍ବିଧ୍ୟ । ଏଥିରେ ଥିଲେ ଫେଡ଼ରେସନ୍, ନାଟ୍ ଅଫ୍ ଲେବର ଓ ଆମେରିକା ଶ୍ରମିକର ପ୍ରଥମ ସୋସାଲିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି—ସୋସାଲିଷ୍ଟ ଲେବର ପାର୍ଟି । ମଜା ପଡ଼ିଲା ପଡ଼ିଲା ସୋମବାର ଦିନ । ରବିବାର ଦିନ କେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରମିକ ଯୁକ୍ତିଅନ (ବାମପନ୍ଥୀମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗଠନ) ଗୋଟିଏ ସଭା ଓ ଗୋଷ୍ଠିଯାତ୍ରା କଲେ । ସେଥିରେ ୪୦ ହଜାର ଶ୍ରମିକ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଆହୁରି ଦୁଇଦିନ ପାଇଁ ଏ ବିଶୋଭ ଚାଲିଲା ।

ମଜା ପଡ଼ିଲା ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରାୟ ସାତେ ଦିନିକି ଦିନର ହାତ ହାତ ଆଉ ରାତି ଧର୍ମଘଟରେ ବାହାରିଲେ । ଆମେରିକାର ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଏହା ଏକ ଅଭିନବ ଘଟଣା । ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନ ଦାବୀ ଉପରେ ସମସ୍ତେ ଏକଜୁଟ ହେଲେ । ୧୮୮୬ ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସରେ ଏହା ଏକ ଗୌରବୋତ୍ତଳ ଘଟଣା ।

ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ଶସ୍ତ୍ର ମାଲିକ ଓ ସରକାର ଚାପ୍ ହୋଇ ବସିଲେ ନାହିଁ । ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଧ୍ୟାନ କରୁବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଖଟାଇଲେ । ମଜା ୩ ତାରିଖରେ ମାକ୍ କମିଟି ହାରେଭେଟ୍ଟର ପ୍ଲାଣ୍ଟର ଧର୍ମଘଟକାରୀ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘୋଷଣା

ଆବେଶ କଲ । ଶାନ୍ତିପୁଣ୍ଡ୍ର ସଭା ଉପରେ ପୋଲିସ ଅଫିସର ଫଳରେ ୭ ଜଣ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଆହତ ହେଲେ ।

ମଇ ୪ ତାରିଖରେ ତାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାପାଇଁ କୋଗୋର 'ହେ ମାର୍କେଟ ସୋୟାର'ରେ ସଭା ହେଲା । ସଭା ସରିଲାବେଳକୁ ଜଣେ ଅଜ୍ଞାତ ଲୋକର ବୋମା ଫୋପାଡ଼ିବା ଫଳରେ ୭ ଜଣ ପୋଲିସ ଓ ଗୁରୁଜଣ ଶ୍ରମିକ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ବହୁଲୋକ ଆହତ ହେଲେ । ସମ୍ବେଦନା ଜନତା ଉପରେ ପୋଲିସର ନୃଶଂସ ଆବେଶ ଗୁଲିଲା । ଶ୍ରମିକର ରକ୍ତରେ ହେ ମାର୍କେଟ ସୋୟାର ଲାଲହୋଇ ଉଠିଲା । ପୋଲିସ ବହୁ ଶ୍ରମିକ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଧରିନେଲେ । ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ 'ଆନ୍ଦାର-କିଷ୍ଟର' ବା ଅଗ୍ରଜକବାଦୀ ଏବଂ ଆହୁରି ସଠିକ୍‌ରୂପରେ କହିଲେ “ଆନ୍ଦାରହେ-ସିଣ୍ଡିକାଲିଷ୍ଟ ।” ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ଆତଙ୍କରାଜ ଯୁଷ୍ଟି କରାଗଲା ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦାଳନକୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ଅଜବ ମିଛ ଓ ଆତଙ୍କଜନକ ପ୍ରଚାର ଶ୍ରମିକ ନେତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ମକଦ୍ଦମା ରୁଜୁ କରାଗଲା । ସେମାନେ ହେଲେ ଆଲବର୍ଟ ଆର ପାରସନସ୍, ଅଗଷ୍ଟ ଷ୍ଟାଇନ, ସାମୁଏଲ ଜେ ଫିଲଡେନ, ସୁଜେନ ସ୍ବାର୍ଡ୍ସ୍, ଆଡ଼ଲଫ ଫିସର, ଜର୍ଜ ଏଙ୍ଗେଲସ୍, ଲୁଇଜିଜ ଓ ଓସ୍କାର ନିବେ । ବିରୁଦ୍ଧ ଗୋଟିଏ ପ୍ରହସନ ହେଲା । ପରେ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ଯେ ପୁଲିସର ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହିନ ଫିଲଡେନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ନେତା ବୋମାପଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ସଭା ଅଧିକ ଗୁଡ଼ି ଗୁଲିଯାଇଥିଲେ । ବିରୁଦ୍ଧରେ ୭ ଜଣଙ୍କୁ ଫାଶି ଏବଂ ନିବେଙ୍କୁ ୧୫ ବର୍ଷ ଜେଲ ହେଲା ।

୧୮୭୭ ଜାନୁଆରୀ ୧୧ ତାରିଖ ଦିନ ଶ୍ରମିକ ନେତା ପାରସନସ୍ ଷ୍ଟାଇନ, ଫିସର ଏବଂ ଏଙ୍ଗେଲସ୍ଙ୍କୁ ନିର୍ମମରୂପରେ ଫାଶି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ‘ନିବେଙ୍କୁ, ୧୫ ବର୍ଷ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା । ଜେଲଖାନା ଭିତରେ ନିଷ୍ଠୁର କୋଠାଘରେ ‘ଲିଙ୍ଗ’କୁ ମରି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖାଗଲା । ପୋଲିସ କହେ ଯେ ଲିଙ୍ଗ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ଏ ନିର୍ମମ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଆବେଶ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏଥିରେ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ପ୍ରକାଶ ବୋଲାଉଥିବା ଆମେରିକାର କୋର୍ଟ ଓ ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା ଓ ଆତଙ୍କରାଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା ।

ଶ୍ରମିକ ନେତାମାନେ ବାରଦ୍ଦିପୁଣ୍ଡ୍ର ସଭାରେ ଫାଶିଶୂନ୍ୟ ସାମନା କଲେ ।

ପାରସନ ସାକ୍ଷିଗୁଣ୍ଡରୁ ବଡ଼ ପାଟିରେ କହିଲେ, “ଆମେରିକାର ଜନ-ସାଧାରଣ ! ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିବାଦର ସ୍ବର ଉଠାଅ । ଓ ତୁମମାନେ ।

ପ୍ରାଜ୍ଞ ଜ୍ଞାନୀ କରୁ କହଲେ, “ତମେ ମୋର ସ୍ତବକୁ ଆଜି ବନ୍ଦ କରିଦେଇ-
ପାର । କିନ୍ତୁ ଦିନ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଆମର ନୀତିକା ତମେ ଆଜି ଚିପି
ଦେଉଥିବା ସ୍ତବରୁ ବହୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ ।”

ଚିକାଗୋ ଶ୍ରମିକନେତାମାନଙ୍କର ଫାଶିର ବର୍ଷକ ପରେ ୧୮୮୮ରେ ପୁଣି
ଥରେ ସେଡେରେସନ୍ ଆଠଦଶା କାମର ଦିନ ଉପରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ପାଇଁ
ଠକ କଲେ । ମଇ ପହିଲରେ ଧର୍ମଘଟ ଓ ସବୁ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଇତ୍ୟାଦି ହେବା
ରୋକିବା ମାମୁଲି କଥା ହେଲା । ପୁଣି ଥରେ ସେଇ ମଇ ପହିଲରେ ୮ ଦଶା କାମର
ଦାବା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା । ୧୮୯୦ ମଇ ପହିଲ ଦିନ ଦେଶସାରା
ଧର୍ମଘଟ ହେବାର କଥା । କିନ୍ତୁ ସେଡେରେସନ୍ ସାମୁଏଲ ଗୋମ୍ବରସଙ୍କ
ନେତୃତ୍ୱରେ ଧର୍ମଘଟ ସଂଗ୍ରାମକୁ ସୀମାବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ମଇଦିବସ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଦିବସ ହେଲା

୧୮୮୯ ଜୁଲାଇ ୧୪ ତାରିଖ ଦିନ ପାରିସ ସହରରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର
ସୋସାଲିଷ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କର ବୈଠକରେ ‘ଦ୍ୱିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ’
ଚିଠି ହେଲା । ଅମେରିକା ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ବୀରଦୃଷ୍ଟି ମଇ ଦିବସ ସଂଗ୍ରାମରେ
ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ୧୮୯୦ ମସିହା ଠାରୁ ମଇ ପହିଲକୁ
ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଦିବସରୂପେ ପାଳନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ ।

୧୮୯୧ ରେ ମୁରୋସର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ୮ ଦଶା କାମର ଦାବା
ଉପରେ ମଇ ଦିବସ ପାଳିତ ହେଲା । ଶାସକ ଶ୍ରେଣୀ ଏହାକୁ ଦବାଇବା ପାଇଁ
ନାନା ଭାବରେ ଧମକ ତମକ ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ଏକତ୍ରିତ ଶ୍ରମିକ ତା’ର ବିଜୟ
ପଥରେ ଚାଲିଲା ।

୧୮୯୧ ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକର ବ୍ରୁସେଲସ୍ କଂଗ୍ରେସ୍ ଏହାକୁ ଶ୍ରମିକ
ଦାବା ଦିବସରୂପେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ । ଅନ୍ତର୍ଗତ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ହେଲା
ଯେ, ମଇ ପହିଲ ଦିନ ଯେଉଁଠି ଯନ୍ତ୍ରବ ସେଠି ଧର୍ମଘଟ କରିବାକୁ ହେବ ବା କାମ
ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ । ବ୍ରିଟିଶ ଲେବରପକ୍ସମାନେ ଜର୍ମାନ ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟି-
ମାନଙ୍କ ସହତ ମିଶି ମଇ ଦିବସରେ ଧର୍ମଘଟ ନ କରି ମଇ ପହିଲ ପର ରବିବାର
ଦିନ ଏହାକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

ସଂଗ୍ରାମ ଦିବସ ବନାମ ମଉଜ ମଜଲିସର ଦିନ

ପୁରାଣର ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ମଇ ଦିବସକୁ ପାଳନ କରି ଚାଲିଲେ । କେବଳ
ଅମେରିକା ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଶ୍ରମିକ ସେହିଦିନ ଏକତ୍ର ହୋଇ ନିଜର ମୌଳିକ
ଦାବା ଓ ଆଠଦଶା କାମର ଦିନ ପାଇଁ ଆବାଜ ଉଠାଇଲେ । ସେହିଦିନ ବିଶ୍ୱର

ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ନିଜର ଏକତା ଓ ସହୃଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶପଥ ନେଇ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷର ସଂଗ୍ରାମର ଆଲୋଚନା ଓ ନବବର୍ଷ ପାଇଁ କର୍ମଯୋଜନା ବିଶ୍ୱର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଏକତ୍ର କରିବାରେ ଏବଂ ସଂଗ୍ରାମୀ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ମଇଦିବସ ହେଲେ ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏକତା ଓ ସଂଗ୍ରାମର ହୃଦୟ । ସେଦିନ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ନିଜର ସମସ୍ତ ବିରୋଧ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଶୋଷକର ଅତ୍ୟାଚାରର ଲେପ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ପ୍ରତିବର୍ଷର ଶ୍ରମିକ ଏକତା ଓ ସଂଗ୍ରାମର ଏ ପର୍ବ ଶୋଷକଶ୍ରେଣୀ ମନରେ ଏକ ଭୟ ଓ ଅଭୀତି ସୃଷ୍ଟି କଲେ । କେବଳ ଦମନ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଦବାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦେଖି ଶୋଷକଶ୍ରେଣୀ ନୂଆ ନୂଆ କୌଶଳ ନେଲେ । ମଇଦିବସର ବିପ୍ଳବୀ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ କମାଇ ଶ୍ରମିକର ସଂଗ୍ରାମୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ମଜନ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ହେଲେ । ଶୋଷକ ଶ୍ରେଣୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟମାନେ ଏହି ଉଦ୍ୟମରେ ଆଗଭର ହେଲେ । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲା, ମଇଦିବସ ଶ୍ରମିକ ସଂଗ୍ରାମର ଶପଥ ଦିବସ ଓ ପର୍ବ ହେବ କି ମଉଜ ମଜଲିସ ପାଇଁ ଏକ ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହେବ ।

ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସଂସାରବାଦୀ ଆବାଜ ଉଠାଇଲେ ଯେ ମଇ ଦିବସ ଦିନ ଧର୍ମସୂଚକ ନ କରି ତା ପର ରବିବାର ଦିନ ସଭା ଓ ଶୋଷ-ଯାତ୍ରା କରିବା ଉଚିତ । ମଇ ଦିବସ ଦିନ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ମଉଜ ମଜଲିସ କରିବ । ମଇ ଦିବସ ହେବ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ଏକ ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ସବର ଦିନ ।

କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଫ୍ରେଡେରିକ ଏଙ୍ଗେଲସ ଓ ଫ୍ରିଡ୍ରିଖ ଆର୍ନଲ୍ଡଙ୍କର ନେତାମାନେ ଏ ସୁବିଧାବାଦୀମାନଙ୍କର ଭୁଲବାଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅବସ୍ଥାନ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇଲେ । ମଇଦିବସର ଆରମ୍ଭ ଶ୍ରମିକର ମୌଳିକ ଦାବୀ ପାଇଁ—ଶ୍ରମିକ ଉତ୍ପର ଶୋଷଣର କବ୍ଜାକୁ କୋହଳ କରିବା ପାଇଁ । ମଇ ଦିବସ ଶ୍ରମିକର ରକ୍ତରେ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେହି ଦିନଠୁ ଶ୍ରମିକ ଏହାକୁ ନିଜର ଦାବୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦକାଶେ ଗୋଟିଏ ସଂଗ୍ରାମର ଦିନ ବୋଲି ପାଳନ କରନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ମଇ ଦିବସ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ତେଜାବନା ଦେଇଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ସୃଷ୍ଟିବାଦୀ ଶୋଷକର ସମସ୍ତ ଚ୍ୟୁଟିକୁ ଛୁଟାଇ ନିଜର ମୁକ୍ତି ଓ ସ୍ୱାର୍ଥୀନ ଗତିତାନ୍ତ୍ର କି ସମାଜ ପ୍ରତି । ପାଇଁ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଇଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ମଇ ଦିବସ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀ ସୃଷ୍ଟିବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୃଷ୍ଠାପାଶ ସବୁ ଦେଶର ଓ ସବୁ ମତର ଶ୍ରମିକ-ମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ପାଇଁ ପଥ ଦେଖାଇଛି ।

ମଇ ଦିବସରେ ସାରା ପୃଥିବୀର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଏକ ସମୟରେ ପତ୍ତି ଓ ଶୋଷଯାତ୍ରା ବିଶ୍ୱର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ବିପ୍ଳବୀ ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନୂଆ ନୂଆ ଶ୍ରମିକ ମଇ ଦିବସ ସମାବେଶରେ ଯୋଗଦେଇଛନ୍ତି ।

ମଇ ଦିବସର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଆଧୁନିକ ସାମ୍ୟବାଦର ପିତା ଏଙ୍ଗେଲସ ୧୮୧୦ ମସିହା ମଇ ପହିଲା ଦିନ ‘କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ମେନିଫେଷ୍ଟୋ’ର ୪ର୍ଥ ଜର୍ମାନ ସଂସ୍କରଣର ମୁଦ୍ରଣରେ ଲେଖିଛନ୍ତି—

“ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏକ କେତେ ଧାତୁ ବସି ଲେଖୁଛି, ସେତେବେଳେ ସୁବୋଧ ଓ ଅମେଶକାର ସଙ୍ଗହର ଶ୍ରେଣୀ ନିଜର ଶକ୍ତିର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖୁଛି । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏହା ଗୋଟିଏ ପତାକା ତଳେ ଗୋଟିଏ ନଗଦ ଲକ୍ଷ୍ୟ—ଦିନକୁ ୮ଘଣ୍ଟା କାମର ଆନ୍ତନଗତ ଅଧିକାର ଦାବୀର ଦିଗରେ ଗୋଟିଏ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପରି ନିଜକୁ ସଜ୍ଜିତ କରୁଛି । ଆମେ ଆଜି ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଛୁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ପୁଷ୍ଟିପତ ଓ ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ ଚେତେଇ ଦେବ ଯେ, ଆଜିହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ସମସ୍ତ ଦେଶର ସଙ୍ଗହର ଏକ ହୋଇଛନ୍ତି । ମାର୍କସ ତାଙ୍କ ନିଜ ଆଖିରେ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଜି ଆସନ୍ତେ କି !”

ଏଙ୍ଗେଲସ ମଇ ଦିବସର ବୈପ୍ଳବିକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଜେ ଅଶ୍ରୁ ଛାଡ଼ି ବାହାରିଥିଲେ । ସୁବିଧାବାଦୀ ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅବିରାମ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ୧୯୧୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଜୁରିଚଠାରେ କଂଗ୍ରେସ ବସିଲା । ସେଠାରେ ମଇ ଦିବସ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ବହୁ ଆଲୋଚନା ହେଲା । ଶେଷରେ କଂଗ୍ରେସ ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ମଇ ଦିବସର ପ୍ରସାର ସହିତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଂଶ ଯୋଗକଲେ ।

“ମଇ ପହିଲାରେ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନ ପାଇଁ ସଭା ଓ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହା ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶର ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହିସାବରେ ପରିଗଣିତ ହେବ । ଏହି ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛା ଯୋଗୁଁ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଜରିଆରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଲୋପ କରିବ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଶାନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ଏକମାତ୍ର ରାସ୍ତାରେ ପରିଗଣିତ ହେବ ।”

ସୁବିଧାବାଦୀ ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟମାନଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା ପଣ୍ଡ ହେଲା । ଏଙ୍ଗେଲସଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଜୁରିଚ କଂଗ୍ରେସ ମଇ ଦିବସର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ ପୁଷ୍ଟିବାଦ ଧ୍ୟାନ କରି ଶ୍ରେଣୀ ବିପ୍ଳବ ସମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଗି ଓ ଚରଦିନ ପାଇଁ ମଜୁର ଦାସତ୍ଵ ଲୋପ ପାଇଁ ଡାକରା ଦେଲେ । ମଇ ଦିବସ ବିପ୍ଳବ ଚେତାବନୀର ଦିବସ ହୋଇ ରହିଲା । କିନ୍ତୁ ସୁବିଧାବାଦୀମାନେ କଂଗ୍ରେସର ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଜର ପତ୍ତା ଅନୁସରଣ କରାକୁ ବସିଲେ । ମଇ ଦିବସକୁ ପୁଣି ଥରେ କେବଳ ଛୁଟି ଦିନ ହିସାବରେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । କିନ୍ତୁ ଏ ଚେଷ୍ଟା ପଣ୍ଡ ହେଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସୁବିଧାବାଦୀ ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ ନେତୃତ୍ଵ ଜନସାଧାରଣଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ସୁବିଧାବାଦୀମାନଙ୍କର ଏ ଚେଷ୍ଟା ବରୁଦରେ ଶ୍ରମିକଗଣେ ଥରସ ମିଳିତ ହୋଇ ଚଳାଇଲେ । ୧୯୦୦ ମସିହାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକର ପାରିସ କଂଗ୍ରେସ ମଧ୍ୟ ଦିବସର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧ କଲେ । ସେଠାରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା ଯେ ମଧ୍ୟ ଦିବସର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆହୁରି ଶକ୍ତ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ପାଇଁ ସେହିନ ଶ୍ରମିକମାନେ କାମ ବନ୍ଦ କରିବେ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଦିବସ ବଢ଼ି ଚାଲିଲା ଏବଂ ଶ୍ରମିକଗଣେ ଏକତ୍ରିତ ଶକ୍ତିର ପରୀକ୍ଷା ଦେଖାଇଲା । ସେହି ଦିନଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଦିବସ ହେଲା ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିବସ ।

ମହାନ୍ ଲେନିନ୍ ମଧ୍ୟ ଦିବସକୁ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଦିବସ ହୋଇଥିବା ପାଇଁ ସୁବିଧାବାଦୀମାନଙ୍କ ବରୁଦରେ ଶକ୍ତ ସଂଗ୍ରାମ କରିଥିଲେ । ୧୯୧୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଲେନିନ୍ ଜେଲରେ ଥିବାବେଳେ ସେହିପିଟରସବର୍ଗର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରମିକ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧମୟ ଅର୍ଥ ଗୁରୁତ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବୃତ୍ତପତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ । ସେ ପ୍ରବୃତ୍ତପତ୍ରଟି ଜେଲ ଭିତରୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ବାହାରକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ୨,୦୦୦ ଯାକ ଲୋକଙ୍କୁ କପି କରା ହୋଇ ୪୦ଟି କାରଖାନାରେ ବଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା ।

ମାଲିକମାନେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ କପରି ଶୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ଶ୍ରମିକ ନିଜର ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କହୁଲ ତାକୁ ସରକାର କପରି ଦମନ ଓ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରବୃତ୍ତପତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାପରେ ମଧ୍ୟ ଦିବସର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବସ୍ତୁରେ ଲେନିନ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି—

“ପ୍ରାନ୍ତ, କାଲିଂ, ଜର୍ମାନୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରେ ଯେଉଁଠି ଶ୍ରମିକମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମିଳିତ ଯୁଦ୍ଧମୟରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେକ ଦାବୀ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ସେମାନେ ଏପ୍ରିଲ ୧୯ ତାରିଖ ଦିନ (ମଧ୍ୟ ପହୁଲ, କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ଅମଳର ରୁଦ୍ଧ ଦେଶର କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ଅନ୍ୟ ଦେଶର କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର-ଠାରୁ ୧୧ ଦିନ ପଛରେ ଥିଲା) ଶ୍ରମିକଗଣେ ସାଧାରଣ କୁଟି ଦିନ ହୋଇଥିବା ପାଇଁ କଲେ । ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଡ଼ି କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ ପକାଇ ସଜାଡ଼ି ତାଳ ସଜାଡ଼ି ତାଳ ପକାଇ ପକାଇ ଧରି ପହରର ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମରେ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଚାଲିଲେ ଏବଂ ମାଲିକ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିଜର କ୍ଷେତ୍ର ଶକ୍ତିର ନମୁନା ଦେଖାଇଲେ । ସେମାନେ ବିରୁଦ୍ଧ ଜନସଭାରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ଏବଂ ଅଫିସର ବଳୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପରେ କଳ୍ପନା ଶୁଣାଇ ଦେଲେ । ଧର୍ମପତି ଭାବରେ ମାଲିକମାନେ ସେ ଦିନର ଅନୁଭବ ପାଇଁ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଜୋରମାନା କରିବାକୁ ସାହସ କରିବା ନାହିଁ । ଏ ଦିନ ଶ୍ରମିକମାନେ ନିଜର ପ୍ରଧାନ ଦାବୀ—

ଘଣ୍ଟା କାମ, ୮ ଘଣ୍ଟା ବିଶ୍ରାମ ଓ ୮ ଘଣ୍ଟା ଖୋଲାବୁଲ କଥା ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ବେତାର ଦେଲା । ତାଙ୍କ ଦେଶର ଶ୍ରମିକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାହିଁ ଦାବୀ କରୁଛନ୍ତି ।

ରୁଷର ବ୍ୟବସାୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ମଜା ଦିବସକୁ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀର ଏକ ବିରୁଦ୍ଧ ସୁଯୋଗ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ୧୯୦୦ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଲେନିନ୍ ଶାରକୋଭରେ ମଜା ଦିବସ ପୁଣିକାରେ ଲେଖିଥିଲେ —

“ଆଉ ଛ ମାସ ପରେ ରୁଷର ଶ୍ରମିକମାନେ ନୂତନ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ମଜା ଦିବସ ପାଳନ କରିବେ । ଆଜି ସମସ୍ତ ଆସିଥିବା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେ ଦିନକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେବା । ଯେତେ ବେଶି ଜାଗାରେ ପାଳନ କରିବା ସମ୍ଭବ ତାହା କରିବା ଉଚିତ । ଯେତେ ବଡ଼ ଆକାରରେ ହୁଏ ତା କରିବା । କେବଳ ଯେ ବେଶି ଲୋକ ଏଥିରେ ଯୋଗଦେବେ ତା ନୁହେଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ବେତନା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସଙ୍ଗଠନ ଓ ରୁଷର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଓ ସାମ୍ୟବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଖୋଲ ସଗ୍ରାମ ଚଳାଇବା ଓ ଶ୍ରେଣୀ ବିକାଶ ପାଇଁ ଅଦମ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଯେଉଁ ସାଙ୍ଗଠନିକ ରୂପ ପ୍ରକାଶ କରିବ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଡ଼ ହେବା ଦରକାର ।”

୭ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଲେନିନ ମଜା ଦିବସ ପାଳନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିଲେ । ମଜା ଦିବସର ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ । ସେ ସ୍ପଷ୍ଟରୁଥିଲେ ଯେ ମଜା ଦିବସ ରୁଷର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଅଦମ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏବଂ ସାମ୍ୟବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଖୋଲ ସଗ୍ରାମ ସକାଶେ ସବୁଦିନ ଶ୍ରେଣୀର ବିକାଶ ଦିଗରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ତେଣୁ ମଜା ଦିବସ କେବଳ ସବୁଦିନ ଶ୍ରେଣୀର ସାମ୍ୟବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଯେ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ତା ନୁହେଁ, ଦେଶର ସ୍ବାଧୀନତା ପାଇଁ ଜ୍ୟାପକ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ହସ୍ତିଆର ।

ମଜା ଦିବସକୁ କପରି ଗୋଟିଏ ବିରୁଦ୍ଧ ରାଜନୈତିକ ସମାବେଶରେ ପରିଣତ କରାଯାଇପାରେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଲେନିନ୍ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ୧୯୦୦ ମସିହାରେ ଶାରକୋଭର ମଜା ଦିବସ ସମାବେଶକୁ ଏକ ମହାନ ଘଟଣା ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କମ୍ପେଡ଼ ଲେନିନ ଲେଖିଛନ୍ତି —

“ଧର୍ମଘଟରେ ଶ୍ରମିକ ସାଧାରଣଙ୍କ ଯୋଗଦାନ, ରାସ୍ତାରେ ବିରୁଦ୍ଧ ସାଧାରଣ ସଭା, ଲାଲ୍‌ଫ୍ଲୋର ଉତ୍ସାହ, ପବ୍ଲରପସରେ ଦାବୀ ପେଶ କରିବା ଏବଂ ଆଠ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନ ଓ ରାଜନୈତିକ ସ୍ବାଧୀନତାର ଦାବୀର ବୈପ୍ଳବିକ ଚରିତ୍ର ହେଉଛି ରାଜନୈତିକ ସମାବେଶରେ ରୂପରେଖ । ଶାରକୋଭର ମଜା ଦିବସ ଦାବୀରେ ଦିନକୁ ଆଠ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦାବୀ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାବୀ ଘୋଡ଼ିବା

ଦ୍ଵାରା ମଇ ଦିବସର ଭଜନେତ୍ତକ ରୂପକୁ ଷ୍ଟୁଟି କରାଗଲା ବୋଲି ଲେନନ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଲେନନ ଲେଖିଥିଲେ :

“ଏହିସବୁ ଦାସ ଭିତରୁ ପ୍ରଥମଟି (୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନ) ହେଉଛି ସଂହର ଶ୍ରେଣୀର ସାଧାରଣ ଦାସ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ଏହି ଦାସ ସଂହରୁମାନେ ରଖିଛନ୍ତି । ଏହି ଦାସ ପେଶା କରିବା ଫଳରେ ଖାରକୋତର ଆଗୁଆ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଏକତା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଏପରି ଏକ ଦାସ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାସ ଯଥା—ଫୋରମ୍ୟାନ ଦ୍ଵାରା ଭଲ ବ୍ୟବହାର, ଶତକର ୧୦ ମଜୁରୀ ବୃଦ୍ଧି ଇତ୍ୟାଦି ଦେବା ଉଚିତ ନଥିଲା । ଆଠଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନ ହେଉଛି ସଂହର ଦାସ । ଏହା କେବଳ କେତେ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣେ ମାଲିକକୁ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ସମସ୍ତ ସାମାଜିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତିନିଧି ସରକାର ପାଖରେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଉତ୍ପାଦନ ଯନ୍ତ୍ରର ମାଲିକ ସୁଦ୍ଧି ପରି ଶ୍ରେଣୀ ପାଖରେ ଏହି ଦାସ କରାଯାଉଛି ।”

ସେଥିପାଇଁ ମଇ ଦିବସ ଏକ ମହାନ ଦିବସ ଏବଂ ଜାତୀୟ ସ୍ଵାର୍ଥାନିତା ଓ ସଂହର ଶ୍ରେଣୀର ସାମ୍ୟବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଏହା ଚେତାବଳୀର ଦିବସ । ଏହା ମଉଜ ମଜଲିସ ପାଇଁ ଏକ ଛୁଟିର ଦିନ ନୁହେଁ ।

ମଇ ଦିବସର ଦାସ କେବଳ ଆଠଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନରେ ସୀମାବଦ୍ଧ ରହିଲା ନାହିଁ । ଏକ ମୌଳିକ ଦାସ ସହିତ ଆହୁରି କେତେକ ଦାସ ଯୋଡ଼ାଗଲା । ସେ ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି “ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀର ଏକତା, ସାବାଳକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଥା, ଔପନିବେଶିକ ଅତ୍ୟାଚାର ଏବଂ ସାମାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧର ବିରୋଧ, ଗସ୍ତରେ ଚଳାଚଳ କରିବାର ଅଧିକାର, ରାଜନୈତିକ ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀର ରାଜନୈତିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ସଙ୍ଗଠନ କରିବାର ଅଧିକାର ଇତ୍ୟାଦି ।”

୧୯୦୪ ମସିହାରେ ଆମଷ୍ଟରାମ୍ କଂଗ୍ରେସର ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ ଯେ ମଇ ଦିବସରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀର ପାର୍ଟିମାନେ ମଇ ଦିବସର ସମାବେଶ ସହିତ ସେ ଦିନ କାମ ବନ୍ଦ କରିବେ । ମଇ ଦିବସ ଏକ ବିପ୍ଳବ ଦିବସ ହିସାବରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା । ୧୯୧୨ ମସିହା ଏପ୍ରିଲରେ ରୁଷିଆର ଲେନା ଯୁକ୍ତାଂଶର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ହତ୍ୟା ପରେ ପରେ ଯେଉଁ ମଇ ଦିବସର ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଖାଦେଲା, ତାହା ରୁଷ ବିପ୍ଳବର ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଘଟଣା । ଏହା ଉପରେ ଲେନନ ଲେଖିଛନ୍ତି :

“ମାଗୁ ବୁଝିଆରେ ବିରାଟ ମଇ ଦିବସ ଧର୍ମଦତ୍ତ ଏବଂ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବିହାର ସଭା ଓ ଶୋଭାଯାତ୍ରା, ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରତି ବିପ୍ଳବୀ ବହୁତା ପ୍ରଭୃତି ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟରେ ଦେଖାଏ ଯେ ରୁଷ ପୁଣି ଥରେ ଜାଗ୍ରତ ବୈପ୍ଳବିକ ଅବସ୍ଥାରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ।”

କାମର ସମୟକୁ କମାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ବର୍ତ୍ତମାନର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଗ୍ରଗତି ଯୋଗୁ ଆନୋଲନ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି । ୧୯୫୭ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ବିଶ୍ୱ ଚୈତ୍ର ସୁନୁଅନ ଫେଡେରେସନର ୪ର୍ଥ କଂଗ୍ରେସରେ ଲିପ୍‌ବିଲ୍‌ରେ ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ଲୁଇ ସାୟାଂ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ କହିଥିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ କମ ନବର କାମର ସମୟ କମ କରିବା ପାଇଁ ଦାବୀ ଆଜି ବିଶ୍ୱ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀର ଏକ ମୌଳିକ ଦାବୀ । ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଏବଂ ସାମାଜିକ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ଉପାଦାନ ହୋଇଥିବାରେ ଶ୍ରମିକମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖିଛନ୍ତି ।”

“ଗତ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷଭାଗରେ ଏବଂ ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ମୁରୋପୀୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ୮ ଦଶା କାମର ସମୟ ଯେପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଆଜି ଅଳ୍ପ ବିକାଶିତ ଦେଶମାନଙ୍କପାଇଁ ସେଇ ଦାବୀ ଠିକ ସେହିପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । “ସେ ପୁଣି କହିଲେ “ପୃଷ୍ଠିବାଦ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ବେକାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଦୂର କରିବାପାଇଁ ଏବଂ ଅଟୋମେସନ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନତା ଜନିତ ଦୈନିକ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ ପାଇଁ ସାମ୍ବାଦିକ କାମର ସମୟକୁ କମାଇବା ଘଡ଼ ଆବଶ୍ୟକ ।”

(ତଳ)

ଭାରତରେ ମଇ ଦିବସ

ଭାରତରେ ମଇ ଦିବସ ବହୁ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ୧୯୬୦ ମସିହାରେ ଏଆଇଟିୟୁସି ଗଠିତ ହେଲାପରେ ମଇ ଦିବସ ପାଳନ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ୧୯୬୭ ମସିହାଠାରୁ ମଇ ଦିବସ ପାଳିତ ହେଲା ।

ବ୍ରିଟିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ଶାସନ ଅମଳରେ ଏହା ପାଳନ କରିବା ଅତି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟଣାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ବହୁ ଶିଳ୍ପରେ ଏହାକୁ କୁଟି ଦିବସ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

ଭାରତରେ ମଇ ଦିବସର ଇତିହାସ ବହୁ ଝଡ଼ିଝଟା ଭିତର ଦେଇ ଗତି କରିଛି ।

ଭାରତରେ ବହୁ ଡେରିରେ ଗ୍ରୀକଗ୍ରେଟାର ଉଦ୍ଭବ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ଞ କାମର ସମୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବହୁ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ପ୍ରଥମ ମହାଯୁଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରାପୁରା ଜଙ୍ଗଲ ଆଇନ ଗୁଲୁଥିଲା । ୧୯ଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ନୂତନ ଗ୍ରୀକଗ୍ରେଟାର ଜନ୍ମ । ୧୮୫୬ରୁ ୧୮୮୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୋରା-କଲା ଉଭୟ ଶିଳ୍ପପତି ଅତି ନିର୍ମମ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ଦିନକୁ ୧୨ ଘଣ୍ଟାରୁ ୧୮ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉଥିଲା । ରବିବାର ବା ସାପ୍ତାହିକ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କୁଟି ନଥିଲା । ୫, ୭ ବର୍ଷର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୟସ୍କ ଗ୍ରୀକ ପରି କାମ କରାଯାଉଥିଲା । ୧୯୧୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମର ଘଣ୍ଟା ଉପରେ କୌଣସି ଆଇନ ନଥିଲା । ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଙ୍ଗଠିତ ଗ୍ରୀକ ପ୍ରତିବାଦ ଶୁଭ ଗୀତ ଥିଲା । ୧୮୮୯ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଡାକ୍ତରୀ ଆକ୍ଷ ପ୍ରଣିତ ହେଲା । ତାହା ବିଲ୍ଦରେ ଲଙ୍କାସାୟାରର ପୁଷ୍ଟି-ପତିମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଯୋଗୁ ହେଲା । ସେଥିରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କର କାମର ଘଣ୍ଟା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଗଲା । ପୁଣି ଥରେ ସେଇମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତରେ ୧୮୯୯ ମସିହାରେ ଡାକ୍ତରୀ ଆକ୍ଷର ସଂଶୋଧନ ହୋଇ ପିଲାମାନଙ୍କର କାମ ସମୟ ୭ ଘଣ୍ଟା ଓ ମହାଲୀମାନଙ୍କର ୧୧ ଘଣ୍ଟା କାମ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା । ପୁଣି ଦେଶରେ ପ୍ରତିବାଦ ଉଠିଲା ଏବଂ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ପୁରୁଷ ଲୁଗା ସୁତା ଶିଳ୍ପ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କର କାମର ସମୟ ଡାକ୍ତରୀ ଆକ୍ଷ ଅନୁସାରେ ଦିନକୁ ୧୨ ଘଣ୍ଟା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା । ସଙ୍ଗଠିତ ଟ୍ରେଡ଼ ୟୁନିଅନ ଆନ୍ଦୋଳନ ନଥିବାରୁ ସେସବୁ କାରକପକ୍ଷରେ ରହିଲା ।

ପ୍ରଥମ ମହାଯୁଦ୍ଧ ପରେ ରୁଷିଆରେ ମହାନ ଅକ୍ଷୋବର ବିପ୍ଳବର ପ୍ରଭାବ ଦେଶରେ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବଂ ଧର୍ମଘଟ ସଙ୍ଗଠିତ କଲା ।

୧୯୧୯-୨୦ର ଧର୍ମଦତ୍ତ ସପ୍ତମ ଯୋଗୁ ୧୯୩୪ରେ ଡାକ୍ତରୀ ଆକ୍ଷୟ ସଂଗୋଧନ କରାଯାଇ ପୁରୁଷ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର କାମର ସମୟ ଦିନକୁ ୧୦ ଘଣ୍ଟା ଏବଂ ସପ୍ତାହକୁ ୪୫ ଘଣ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା କାରଣାନୁସାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା । ସେହି ଅନୁସାରେ ୧୯୩୫ ମସିହାରେ ମାଜୁରିଆଦି ଆଦିର ସଂଗୋଧନ ହେଲା ।

ଭାରତରେ ପ୍ରଥମ ଥରପାଇଁ ଦିନକୁ ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଆଦାନ ଦିଆଗଲା । ୧୯୨୫ ମସିହା ଫେବୃଆରୀରେ ବରୁଣେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏ.ଆଇ.ଟି.ସୁ.ସିର ପଞ୍ଚମ ସମ୍ମିଳନରେ—ତାପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ମିଳନମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଗଲା । ଅବଶ୍ୟ ଏ.ଆଇ.ଟି.ସୁ.ସିର ୧୯୨୯ ମସିହାରେ ବରୁଣ ସମ୍ମିଳନରେ କାମର ଘଣ୍ଟା କମାଇବା ପାଇଁ ଦାବୀ ଉଠାଇଥିଲା ।

ଯୁକ୍ତ ପର ବହୁ ଅନ୍ତୋଳନ ପରେ ସପ୍ତମ ଭାରତୀୟ ଶ୍ରମ ସମ୍ମିଳନର ୧୯୪୫ ମସିହାରେ ପ୍ରାୟ ୫୮ ଘଣ୍ଟା କାମ ପାଇଁ ଏକ ସର୍ବଦା ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ ସ୍ୱାର୍ଥାନତା ପରେ ୧୯୪୮ରେ ଡାକ୍ତରୀ ଆକ୍ଷୟର ପରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ଦିନକୁ କାମ ୮ ଘଣ୍ଟା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା ।

୧୯୭୯ ମସିହାରେ ଡେଡ଼ି ମୁନିସିପାଲିଟି ନ୍ୟାସନାଲ କମିଶନ ଅଫ ଲେବରଙ୍କ ପାଖରେ ଦାବୀ କରିଥିଲେ ଯେ କାମର ସମୟ ସପ୍ତାହକୁ ୪୦ ଘଣ୍ଟା ଏବଂ ପାଞ୍ଚଦିନ କରାଯାଉ । କମିଶନ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମେ ୪୫ ଘଣ୍ଟା ଏବଂ ପରେ ୪୦ ଘଣ୍ଟା କରିବାପାଇଁ ସୁପାରିଶ କଲେ ।

ଭାରତୀୟରେ ୧୯୮୦ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏ.ଆଇ.ଟି.ସୁ.ସିର ୩୧ଶ ଅଧିବେଶନରେ ସପ୍ତାହକୁ ୪୫ ଘଣ୍ଟା କାମ ପାଇଁ ଦାବୀ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏ ଦାବୀ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୃହୀତ ହୋଇନାହିଁ । ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଦୃଢ଼ ସପ୍ତମ ଜଗତରେ ହିଁ ଶ୍ରମିକଙ୍କର ଦାବୀ ଗୃହୀତ ହେବ ।

ମଜ ଦିବସ ଅଗ୍ରଗତି କରି ଚାଲିଛି ।

(ଚାରି)

ମଜ ଦିବସର ଜନ୍ମଯାତ୍ରା

ପ୍ରଥମ ମହାଯୁଦ୍ଧରେ ମଜଦିବସ

ମଜ ଦିବସର ବିପ୍ଳବୀ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକୁ ମଜନ କରି ସମ୍ଭାରଦାତା ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ୍ ନେତାମାନେ ଏହାକୁ ଶ୍ରମିକ ଶାନ୍ତିର ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ୧୯୧୪ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ପ୍ରଥମ ମହାଯୁଦ୍ଧ ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶକ୍ତିମାନେ ଉପନିବେଶ ବନ୍ଧୁଆର ପାଇଁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲେ । ଶୋଷିତ ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତ ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଜନସାଧାରଣ । ଯୁଦ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ ନେତାମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଖୋଲିଲା । ସେମାନେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଯୁଦ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭୁଞ୍ଜି ପଡ଼ିଲା । ଏହାର ସାମ୍ୟବାଦୀ ନେତାମାନେ, ଯାହାଲେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରତ୍ନରକ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳ ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତ୍ନର ପାଇଁ ଡାକରା ଦେଲେ “ପିଚୁଭୁମି ବିପଦଭ୍ରମ” । ସେଥିପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧର ଗୁପ୍ତା ମଙ୍ଗର କାଟ, ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି, ନାଗରିକ ସ୍ଵାଧୀନତା ଲେପ ଓ ଟ୍ରେଡ୍ ୟୁନିଅନ ଅଧିକାର ହରଣ ପ୍ରଭୃତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ସମସ୍ତ ଜୁଲୁମ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଚାଲିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମଇ ଦିବସକୁ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ସଂଗ୍ରାମ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରିବା ପରବର୍ତ୍ତେ ଶ୍ରେଣୀ ସହଯୋଗର ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ତା’ପରେ ମଇ ଦିବସ ପାଳନ ପ୍ରସାର କରି କଲେ । ୧୮୮୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶ୍ରମିକ ଏକତା ଉପରେ ଯେଉଁ ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରି ମଇ ଦିବସ ପାଳିତ ହେଉଥିଲା ତାହା ଦ୍ଵିତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକର ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ ନେତାମାନେ କବର ଦେବାକୁ ବସିଲେ । ଜର୍ମାନୀର ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ ନେତାମାନେ ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ମଇ ଦିବସ ଧର୍ମଘଟକ କରି କାମ ଉପରେ ରହିବା ପାଇଁ ଡାକରା ଦେଲେ । ଫରାସୀ ସୋସାଲିଷ୍ଟମାନେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଭର ନବାବ ଦେଲେ ଯେ ମଇ ପହଲକୁ ଗସ୍ତ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ଶ୍ରେଣୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଇ ଦିବସ ପାଳିତ ହେବ ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସବୁ ଦେଶର ସୋସାଲିଷ୍ଟମାନେ ଏଇ ଫତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କଲେ । କେବଳ ରୁଷର ବଲସେଭିକ୍ସମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ବିପ୍ଳବୀ ସଙ୍ଗୀଲାୟୁ ଦଳମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶର ସମାଜବାଦ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶ୍ରମିକ ଏକତା ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵସ୍ତ ରହି ମଇ ଦିବସକୁ ଶ୍ରମିକର ସଂଗ୍ରାମ ଦିବସ ହିସାବରେ ପାଳନ କଲେ । ଲେନିନ୍, ଲିକେସ୍‌ମସ୍କର୍ସ ଏବଂ ଲିବ୍‌ନେକ୍ସ ସୁପ୍ରଧାବାଦୀ ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟିକମାନଙ୍କର ବିରାସଦାତକତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫରା ଉଠାଇଲେ । ୧୯୧୭ ମସିହା ମଇ ଦିବସରେ ଆଂଶିକ ଧର୍ମଘଟକ, ସର, ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଏବଂ ହାତାହାତ ଲଢ଼େଇ ସୁରୋପର ସହରମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଦେଲା । ଯୁଦ୍ଧରତ ଦେଶମାନଙ୍କର ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ ନେତାମାନଙ୍କର ସୁପ୍ରଧାବାଦୀ କବଳରୁ ଖସିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୧୯୧୫ର ଜିମରାଣ୍ଟାଲଡ଼ ଓ ୧୯୧୭ର କପନ୍‌ହାଲ ସମ୍ମିଳନରେ ବଞ୍ଚିତ ସୋସାଲିଷ୍ଟ ନେତୃତ୍ଵ ଅଲଗା ନୀତି ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଲେନିନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧ

ବରୁଦରେ ଗୃହଯୁକ୍ତର ଡାକରା ଦେଲେ । ସୁବେପର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ
ଲେନିନଙ୍କର ଏହି ନେତୃତ୍ୱ ତଳେ ସୋସାଲିଷ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଗଢ଼ି ଉଠିଲା—
ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ସମ୍ମିଳନୀ ଲେନିନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କଲା । ସମଗ୍ର ସୁବେପରେ
ଏହି ବର୍ଗର ନେତୃତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ସୁରାଧାବାସୀ ସୋସାଲିଷ୍ଟ ନେତୃତ୍ୱକୁ ଫୋପାଡ଼ି
ଦେଇ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା । ମଇଦିବସ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ସଂଗ୍ରାମ ଦିବସ
ପାଇଁ ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧ ବରୁଦରେ ଗୋଟିଏ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳିତ ହେଲା ।
୧୯୧୭ ମସିହାରେ ବଲଟନରେ ଲିବନେକ୍ଟଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିରୁଦ୍ଧ ସମାବେଶ
ହେଲା । ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ଭିତରେ ବିଶେଷତଃ ଜର୍ମାନର ବନ୍ଧ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧବିରୋଧୀ
ସମାବେଶ ଭିତରେ ବିରୁଦ୍ଧ । ଜର୍ମାନର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ଜାତୀୟତାର ମାୟା-
ଜାଲ ବସ୍ତାଇ ‘ପିତୃଭୂମି’ର ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ
ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଠକି ଦଳାଇ ସୋସାଲ ଡେମୋକ୍ରାଟିକ ନେତା (ସୋସାଲିଷ୍ଟ)
ମାନେ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧର ଛୁଇଁ ଗାନ କରୁଥିଲେ, ତାହା କବଳରୁ ଯେ
ଜର୍ମାନ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ମୁକ୍ତ ହେଉଥିଲେ ତାହା ୧୯୧୭ର ମଇ ଦିବସ ସମାବେଶରୁ
ଚାଲି ହେଉଥିଲା । ଏହା କେବଳ ଜର୍ମାନ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ
ସମାଜବାଦ ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିବସ । ବିଶ୍ୱର ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଯୁଦ୍ଧଶୌର ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଜର୍ମାନ ଏକଗୁଡ଼ିଆ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀର ମୂଳଦୁଆ
ଏହା ଫଳରେ ଭୁଲୁଣ୍ଡି ପଡ଼ିଲା । ସେଥିପାଇଁ ୧୯୧୭ର ମଇ ଦିବସ ହେଲା ବିଶ୍ୱର
ଏକ ଗୌରବମୟ ଦିବସ ।

୧୯୧୭ ରେ ଆମେରିକା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗଦେଲା । ସେ ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେରିକାନ୍ ଫେଡେରେସନ ଅଫ୍ ଲେବରର ନେତାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ
ଚକ୍ରାନ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଇ ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସୋସାଲିଷ୍ଟ
ପାର୍ଟିର ବିପ୍ଳବୀ ଅଂଶ ମଇ ଦିବସକୁ ଗୁରୁତ୍ୱର ଦେଇ ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ମଇ ଦିବସ
ପାଳନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

୧୯୧୭ ରେ ରୁଷିଆର ମଇ ଦିବସ ରୁଷ ବର୍ଗର ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ।
ରୁଷିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ କ୍ଷମତା ଦଖଲ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ-
ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଫେବୃୟାରୀ ବର୍ଗର ସରାଈ ଯାଇଥିଲା । ରୁଷର ଜାର ଜନ-
ସାଧାରଣଙ୍କ ରୋଷରେ ଲେପ ପାଇଥିଲା । କେରେନେସ୍କି ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଜନସାଧାରଣ ବିକ୍ଷୋଭ ଦେଖା ଦେଉଥିଲା । ଜନସାଧାରଣ ନିଜର ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ
ଚାଲୁଥିଲେ ଯେ କେରେନେସ୍କି ସରକାର ଯୁଦ୍ଧର ଅବସାନ କରିବ ନାହିଁ, ରୁଷିଆକୁ
ଶାନ୍ତି ଦେଇପାରେ ନା ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ରୁଷି, କାମ ଓ କୃଷକଙ୍କୁ ଜମି ଦେଇ-
ପାରେ ନା । ତେଣୁ ଏହାର ବିଲେପ ଦରକାର । ତା ବଦଳରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍-
ମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସର୍ବସ୍ୱରା ଏକନ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ

ଏକ ମାତ୍ର ପଥ । ସେଥିପାଇଁ ମଇ ଦିବସ ଓ ତାହାର ସମ୍ପର୍କରେ ରୁଚିଆରେ ସଙ୍ଗ୍ରହର ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୁଲିଲ ।

ରୁଷ ବିପ୍ଳବ ଓ ମଇ ଦିବସ

୧୯୧୭ ନଭେମ୍ବର ପାତ । ଦୁନିଆର ଇତିହାସରେ ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଦିବସ । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପୃଥିବୀର ଏକପକ୍ଷୀୟ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଦୁନିଆର କବଳରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲା । ଖୋଲ କୋଟି ଜନସାଧାରଣ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଓ ସାମନ୍ତବାଦୀ ଶୋଷକଙ୍କୁ ଧୂସ କରି ଲେନିନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଶୋଷଣ ବିହୀନ ସମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ସୋଭିଏଟ୍ ରୁଷ ହେଲା ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ସଙ୍ଗଠିତ ରାଷ୍ଟ୍ର । ଶ୍ରମିକ ଓ ମେହନତକାରୀ ଶ୍ରେଣୀର ଯୁଗ ଯୁଗର ଆଶା ଆକାଞ୍ଚିତ୍ରା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପୂରଣ ହେଲା । ଦୁନିଆରେ ପ୍ରଥମ କରି ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ନିଜର ରାଷ୍ଟ୍ର ଗଢିଲା । ନିଜେ କ୍ଷମତା ଦଖଲ କଲା ଏବଂ ନିଜେ ହେଲା ତାହାର ଶାସକ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଦୁନିଆରେ ସବୁଠାରେ ଶାସିତ ହୋଇ ଅସୁଅଛି । ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଓ ସାମନ୍ତବାଦୀମାନଙ୍କର ଶାସନ ଓ ଶୋଷଣର ରଥ ତଳେ ଡେଇଁଯାଇ ଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଜି ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ସେ ହେଲା ମୁକ୍ତ । ଏହା ଯେ କେବଳ ରୁଷର ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀକୁ ଶୋଷଣ କବଳରୁ ମୁକ୍ତକରି ତାହା ନୁହେଁ, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତ ଉପନିବେଶର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମୁକ୍ତର ଏକ ନୂଆ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଲା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମନରେ ଆଶା ଓ ସାହସର ସମ୍ଭାର କଲା । ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ କେବଳ ଗଣ୍ଠା କାମର ଦଳ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାସ ପାଇଁ ଅନ୍ୟୋଲନ ନକରି ଏଣିକି ଶାସନ କ୍ଷମତା ଦଖଲର ଓ ଶୋଷଣ ବିହୀନ ସମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଶପଥ ନେଲା । ମଇ ଦିବସର ଚରିତ୍ର ବଦଳିଲା

ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖାଦେଲା । ଉପନିବେଶିକ ସାମନ୍ତବାଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେଉଁଠି ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ ଅତ୍ୟାଚାର ଚାଲିଲା, ଯେଉଁଠି ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧଦାସ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଲା, ଦିନକୁ ୧୦ ଘଣ୍ଟା ୧୨ ଘଣ୍ଟା କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା, ଅର୍ଦ୍ଧନଗ୍ନ ଓ ଅନାହାର ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଲା, ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍କଳା ହେଲା ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ ବସ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳା ହେଲା କର ରହିଲା ଲଙ୍ଗଳା । ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଇ ଦିବସ ସ୍ୱପ୍ନପରି ୮ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାସ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲା । ତାହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଓ ସାମନ୍ତବାଦୀ ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିନେପସାଧନ କରି ମୁକ୍ତ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଆକାଞ୍ଚ ଉଠାଇଲା । ଦେଶର ଶ୍ରମିକ କୃଷକ ଏକତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଶପଥ ନେଲା । ଦୁନିଆର ସଙ୍ଗଠିତ ଏକମାତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ର ସହିତ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଦେଖାଇ ଦୁନିଆର ସଙ୍ଗଠିତ ଏକତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଶପଥ ନେଲା ।

ଆଉ କେତେକ ଦେଶରେ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ମୁଖେ ଉଠିଲା । ଅଠ ଘଣ୍ଟା କାମର ଦିନ ହାସଲ ହେଲା । ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଶୋଷକଙ୍କୁ ଚ୍ୟୁତି

ହେଲା । ମଜା ଦିବସରେ ତାର ଆବାଜ ହେଲା—ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଶୋଷଣ କବଳରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ । ସେ ଉପଲବଧି କଲ ଯେ ଯେତେଦିନ ତାଙ୍କ ଦେଶର ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ-ମାନେ ଦୁନିଆର କେତେକ ଅନୁନୀତ ଜାତିକୁ ଔପନିବେଶିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଶୋଷଣ କରି ଚାଲିଥିବେ, ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ଅସମ୍ଭବ । ଔପନିବେଶ ଶୋଷଣରେ ପୁଣି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶ୍ରେଣୀ ନିଜ ଦେଶର ଶ୍ରମିକ ଓ ମେହେନତକାରୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉପରେ ଶୋଷଣ ଅତ୍ୟାଚାର ବଜାୟ ରଖିବେ । ସେଥିପାଇଁ ସେହି ଦେଶମାନଙ୍କର ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀର ମୁକ୍ତି, ଔପନିବେଶର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ମୁକ୍ତି ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ସହିତ ଏତେ ଘନିଷ୍ଠତାରେ ଜଡ଼ିତ । ତେଣୁ ମଜା ଦିବସରେ ସେମାନଙ୍କର ଡାକ ହେଲା ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଦେଶ ଓ ଔପନିବେଶର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଏକତା ଓ ଉଦ୍ଧାରର ମୁକ୍ତି । ତା’ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦୁନିଆର ଏକମାତ୍ର ଚାଷୀ ମୂଲ୍ୟର ଦେଶ ସୋଭିଏତ୍ ରୁଷ ସହିତ ମୈତ୍ରୀକୁ ଦୃଢ଼ତର କରି ନିଜ ଦେଶରେ ସେହିପରି ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଶପଥ ନିଆଯାଏ । ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଭିତରେ ଦଳମତ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏକତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିଆଯାଏ ।

ସୋଭିଏତ୍ ଦୁନିଆର ଦୁନିଆର ପ୍ରଥମ ସଫଳର ରକ୍ଷା । ସମାଜର ନିଃସ୍ୱେଚିତ ଓ ଶୋଷିତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ ଗ୍ରସ୍ତ । ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଦେଶଭଳି ଶୋଷିତ ହେଉନାହିଁ । ସେ ପାଇଛୁ ନିଜର ରକ୍ଷା । ନିଜେ ହିଁ ତା’ର ମାଲିକ । ସେ ରକ୍ଷାକୁ ତାକୁହିଁ ଗଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ତା’ ଫଳରେ ତାର ସୁଖଦମ୍ଭ କରି ଚାଲିବ । ତେଣୁ ମଜା ଦିବସରେ ସୋଭିଏତ୍ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼େଇବା । ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ଏକତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଦେଶ ଭିତର ଓ ବାହାରର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁ ବରୁଦରେ ସଜାଗ ରହିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବରୁଦରେ ନିର୍ମମ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇବା । ଦେଶର ଶ୍ରମିକ କୃଷକ ଏକତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା, କୃଷିର ସାମାଜିକକରଣ, ଛାତ୍ରାନ୍ତୋତ୍ଥ ଆନ୍ଦୋଳନ, ଜାତୀୟ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ଏବଂ ଦେଶର ସର୍ବାଙ୍ଗସୁନ୍ଦର ଉନ୍ନତି ହେଲା ମଜା ଦିବସର ଶପଥ । ସେହେତୁ ସୋଭିଏତ୍ ରୁଷ ସଫଳର ରକ୍ଷା ଏବଂ ତାକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଓ ଶୋଷକ ଶୋଷ୍ୟ ଏକଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧର ନିଆଁ ଜାଳିବାକୁ ବସିଛନ୍ତି, ସେହି ହେତୁ ସୋଭିଏତ୍ ରୁଷ ଯୁଦ୍ଧବିରୋଧୀ ଏବଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ବିରୋଧୀ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଦେଶରେ ଜନତାର ଗତୋନ୍ତକ ସରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ଔପନିବେଶିକ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ତାହାର ପ୍ରଧାନ କାମ୍ୟ । ସୋଭିଏତ୍ ରୁଷ ସେଥିପାଇଁ ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ଔପନିବେଶର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ମୁକ୍ତି ଓ ସ୍ୱାଧୀନତାର ପ୍ରଧାନ ସହାୟକ ଓ ସକ୍ଷମ । ଦୁନିଆର ସ୍ୱାଧୀନତାର ଓ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଏକତାର ସମସ୍ତ ପ୍ରହର । ସେଇ ଦିବାବେଳେ ସୋଭିଏତ୍ ରୁଷର ଜନସାଧାରଣ ଓ

ସରକାର ମଜା ଦିବସରେ ଶପଥ ନିଅନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ, ଦୁନିଆର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ଏକତାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ପାଇଁ, ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ଲୋପ ପାଇଁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ବିଶେଷତଃ ଉପନିବେଶନାନ୍ତର ମୁକ୍ତି ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଏବଂ ବିକାଶଶୀଳ ଓ ଅନୁମିତ ଦେଶମାନଙ୍କର ତଥା ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ।

ମଜା ଦିବସ ଦୁନିଆରେ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଆହୁରି ଜାତୀୟତାରେ ପାଲଟି ହେଲା । ସଂଗ୍ରାମୀ ମନୋଭାବ ପୂର୍ବଅପେକ୍ଷା ଆହୁରି ଅଧିକ ଦେଖାଦେଲା । କିନ୍ତୁ ତା ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରତିବିପ୍ଳାବୀଳ ସୁବିଧାବାଦୀ ନେତାମାନେ ମଜା ଦିବସର ଐତିହ୍ୟକୁ କଦର୍ଯ୍ୟକରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ପୁଣି ଥରେ ମଜା ଦିବସର ଗୁରୁତ୍ୱ କମାଇବା ପାଇଁ ଚକାନ୍ତି କଲେ । ଆମେରିକାନ ଫେଡେରେସନ ଅଫ ଲେବର (A.F. of L) ଯାହାର ନେତୃତ୍ୱରେ ମଜା ଦିବସ ଆରମ୍ଭରୁ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିଲା, ସଙ୍ଗଠନର ନେତାମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ପାଲଟି ନ କରିବା ପାଇଁ ଠିକ୍ କଲେ । ଶ୍ରମିକ ଦିବସକୁ ମଜା ପଡ଼ିଲାରେ ପାଲଟି ନ କରି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସର ପ୍ରଥମ ସୋମବାର ଦିନ ପାଲଟି କଲେ । ପରେ ଆମେରିକା ସଭ୍ୟପତି ହୁଭରଙ୍କ ସରକାର ସହଜ ମିଶ୍ରି ଫେଡେରେସନ ମଜା ପଡ଼ିଲାକୁ “ଶିଶୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିବସ” ରୂପେ ପାଲଟିବାକୁ ଠକ କଲେ । ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହଠାତ୍ ଆଲୁଗାକତାର ମୋହକାଳ ପଛରେ ଆଉ ବହୁତ କଥା ରହିଲା । ସେ ସବୁ କଥା ଆମେରିକାନ ଫେଡେରେସନ ଅଫ ଲେବରର ୧୧୮ ସନ୍ଧିଲମ୍ବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟିର ରିପୋର୍ଟରୁ ଗୁଝାପଡ଼େ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି :-

“କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ମଜା ପଡ଼ିଲାକୁ ଶ୍ରମିକ ଦିବସ ହୋଇବେ ପାଲଟି କରୁଛନ୍ତି । ଏଣିକି ଆମେରିକା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର କଂଗ୍ରେସ (ପାଲିଆମେଣ୍ଟ)ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ସଭ୍ୟପତି ଯେପରି ରହିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ମଜା ପଡ଼ିଲା ଶିଶୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିବସରୂପେ ପାଲଟି କରିବାକୁ ହେବ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ବର୍ଷସାରା ଶିଶୁମାନଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା ପାଇଁ ମନୋବୃତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ଏହା ଗୋଟିଏ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟ ମଜା ପଡ଼ିଲା ଆଉ ଏଣିକି ଧର୍ମସତ୍ତା ଦିବସ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ଦିବସ ରୂପେ ଆଉ ରଖା ହେବ ନାହିଁ ।”

ମହାଯୁଦ୍ଧ ପରେ ପୁଷ୍ଟିବାଦର ସାଧାରଣ ସଙ୍କଟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଖିଟର ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ସମାଜ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅଂଶରେ ଭୁଲ୍ ଡିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଜନ-ସାଧାରଣଙ୍କର କୌଣସି ଗୋଟିଏ ହେଲେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହେଲା ନାହିଁ । ବରଂ ଦିନୁ ଦିନ ଅବସ୍ଥା ଖରାପ ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ପୁଷ୍ଟିବାଦୀମାନେ ନିଜର ସଫଟକୁ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରମିକ ଓ ମେହନତକାରୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉପରେ ନୂଆ ନୂଆ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଶ୍ରମିକମାନେ ବାଧାହୋଇ ଛଟେଇ, ଦରମାକାଟ,

ପୁଷ୍ଟିବାଦର ସଙ୍କଟ ଦନ୍ତତୁଟ ହେବା ପରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପାସିକମ ସଙ୍ଗଠିତ ହେଲେ । ମୁମୂର୍ଷୁ ପୁଷ୍ଟିବାଦ ଆଉ ପୁଷ୍ଟର ମୋହନାଲ ରୈ ପାଗଲ ନାହିଁ । ଶବ୍ଦକ୍ଷର ସ୍ବପ୍ନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରକୁ କାଟି ଏକଛନ୍ଦ ଗଜେନ୍ଦ୍ର ଚଳାଇଲା ଓ ପୁଷ୍ଟିବାଦରେ ଯୁଦ୍ଧର ନିଆଁ ଜାଳି ଦେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ପୁଷ୍ଟିବାଦର ଏହି ଲଙ୍ଘନା ହିଁସା ରୂପକୁ ପାସିକମ କହନ୍ତି । ୧୯୩୩ରୁ ୧୯୩୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜର୍ମାନ ପାସିକମ ଓ ତାର ନେତା ହିଟଲର ପାସିଷ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ପୁଷ୍ଟିବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଶୀଳ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ହୋଇ ଉଠିଲା । ମୁସୋଲିନି ନେତୃତ୍ବରେ ଇଟାଲି ଏବଂ ପାସିଷ୍ଟ ଜାପାନ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଶକ୍ତି ହିସାବରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡ, ଆମେରିକା ଓ ଫ୍ରାନସ ପ୍ରଭୃତିର ସାମାଜ୍ୟ-ବାଦମାନେ ହିଟଲର ମୁସୋଲିନି ଓ ଜାପାନର ପାସିଷ୍ଟ ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ପୁଷ୍ଟିବାଦର ଉପାଦାନରୁ ଚିତ୍ତି ମଧ୍ୟ ବେଦ କରାଦେଲେ । ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଲା ଦୁନିଆର ସର୍ବସ୍ବର ଏକମାତ୍ର ଗୁପ୍ତ ସୋଭିଏତ ସୁନିୟମକୁ ଲୋପକରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧର ଆୟୋଜନ । ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶର ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ମୂଳପୋଛ କରିଦେବେ ଏବଂ ଦୁନିଆ ପୁଷ୍ଟିବାଦକୁ ନିବିଞ୍ଚି କରିବେ । ପାସିକମର ଏହି ଉଦ୍ୟମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ଶ୍ରମିକ ଓ ମେହନତକାରୀ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଧାନ ବିପଦ ରୂପେ ଠିଆହେଲା । ସେଥିପାଇଁ ମଜଦୁରସର ପ୍ରଧାନ ସଂଗଠନ ହେଲା ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପାସିକମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା । ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଦେଶ ଓ ଉପନିବେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ମଜା ଦିବସରେ ପାସିକମ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ସଙ୍କଟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ନିଜର ବଞ୍ଚିବାର ଦାବୀ ପାଇଁ ଆନ୍ତର୍ଗତ ଜୋରଦାର ଆନ୍ଦୋଳନ କଲେ ଓ ଦେଶର ବ୍ୟାପକ ଜାତୀୟ ମିଳିତ ସାମ୍ମୁଖ୍ୟ ଗଢ଼ି ତୋଳିଲେ । ଏହାହିଁ ହେଲା ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀର ମଜା ଦିବସର ଶିପଥ—

ସ୍ୱାମୀ ମହାପ୍ରଭୁ ଆମେ ହେଲୁ । ଦୁଇ ଦଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ଭିତରେ
ଯୁଦ୍ଧର ନିଆଁ ଜଳିଲା । ହିଟଲର ନେତୃତ୍ୱରେ ପାରିଷ୍ଟବୀୟ ଦଳିଆକୁ ଜୟ

କରିବାକୁ ବସିଲେ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧର ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତତା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉପରେ ଲଦିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲେ । ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ତାସିକମ୍, ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ସଂଗ୍ରାମ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସୁରୋପର ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତା ହରାଇ ତାସିଷ୍ଟ କବଳରେ ପଡ଼ିଲେ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଲଢ଼େଇ ଚଳେଇଲେ ।

ତାସିଷ୍ଟବାଦ ସାରା ଦୁନିଆ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷକୁ ଦୁନିଆର ଏକମାତ୍ର ସର୍ବସ୍ୱରାଜ ଦେଶ ସୋଭିଏଟ ରୁଷ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲ । ଦୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ତାସିଷ୍ଟବାଦ ଯୋଗୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେଲା । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଏକଯୁକ୍ତ ହୋଇ ତାସିଷ୍ଟବାଦକୁ ଲେପ କରିବା ପାଇଁ ଓ ନିଜର ଜାତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ସାବ୍‌ଭୌମିତ୍ୱ ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରଧାନ ସ୍ତୋଗାନ ହେଲା ତାସିଷ୍ଟବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ । ଏହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଦେଶରେ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ନିଜର ନଗଦ ଦାବୀ ପାଇଁ ଆବାଜ ଉଠାଇଲେ । ଉପନିବେଶରେ ଯୁଦ୍ଧର ଗୁପ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ନିଜ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ତାସିଷ୍ଟବାଦ ତଥା ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ଲେପ ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ ହେଲା ମଜା ଦବହର ତାକର ।

ତାସିଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ

୨ୟ ମହାଯୁଦ୍ଧରେ ତାସିଷ୍ଟ ଜର୍ମାନୀ, ଇଟାଲି ଓ ଜାପାନ ପରାସ୍ତ ହେଲେ । ପୃଥିବୀର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ତାସିଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ ଯୁଦ୍ଧ ଭିତରୁ ଜନ୍ମ ଲାଭ କଲା ସୁରୋପରେ ଜନତାର ଗଣତନ୍ତ୍ର । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ତାସିଷ୍ଟମାନଙ୍କର କବଳରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଏହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ନୂଆ ରକ୍ଷମର ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଢ଼ିଲେ । ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଶ୍ରେଣୀର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶାସନ ନିଶ୍ଚୟ ଜନତାର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶାସନ ପରିଚାଳିତ ହେଲା । କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି ନେତୃତ୍ୱରେ ଦେଶର ଶ୍ରମିକ, କୃଷକ, ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଓ ମେସିନତକାରୀ ଜନତାର ସରକାର ଗଢ଼ା ହେଲା । ଚରଦିନ ପାଇଁ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଶୋଷଣ ଏ ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ଲେପ ପାଇଲା । ଜନତାର ଗଣତନ୍ତ୍ର ଭିତରେ ଏ ଏ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଅଗ୍ରଗତି କଲେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଶୋଷଣ ବିରୁଦ୍ଧ ସମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆଡ଼କୁ । ଦୁନିଆ ଦୁଇଟି ଶିବିରରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା । ଆମେରିକା ନେତୃତ୍ୱରେ ପୃଥିବୀର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଶିବିର ଓ ଅନ୍ୟଟି ସୋଭିଏଟ୍ ଯୁନିଅନ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଶିବିର । ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ପୁଷ୍ଟିବାଦର ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ସଙ୍କଟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ତାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ପରେ ତରମ ସାମାରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଜନତାର ଶକ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ଦୃଢ଼ିତର ହେଲା । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ଭାବିଥିଲେ ସେ ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ିବାପରେ ଶ୍ରମିକ ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ମୁକ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ । କିନ୍ତୁ ଫଳ ହେଲା ଓଲଟା । ଯୁଦ୍ଧ ଭିତରେ

ପୁଷ୍ଟିବାଦ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆହୁରି ଦୁର୍ବଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଶ୍ରମିକ-ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଜନତାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ପ୍ରଥମ ମହାଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଦୁନିଆର ଏକଷଷ୍ଟାଂଶରେ ପୁଷ୍ଟିବାଦ ଲୋପ ପାଇଲା ଓ ଯୁଦ୍ଧରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି ସୋଭିଏତ୍ ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଦୁନିଆର ୨୫୦ କୋଟି ଜନତା ଭିତରୁ ୮୦ କୋଟି ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ପୁଷ୍ଟିବାଦ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଲୋପ ପାଇଲା ଓ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି ନେତୃତ୍ଵରେ ଜନତାର ଗଣତନ୍ତ୍ର ଗଢ଼ି ଉଠିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଦେଶରେ ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲା । ଫ୍ରାନ୍ସ, ଇଟାଲି ଭଳି ଦେଶରେ ବିରୁଦ୍ଧ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି ଦେଶରେ ଜାତୀୟ ନେତୃତ୍ଵ ହସାଦରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଲେ । ସମସ୍ତ ଦୁନିଆର ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦଳମତ ନିର୍ବିଶେଷରେ ବିଶ୍ଵ ଟ୍ରେଡ୍ ସୁନ୍ଦରୀ ଫେଡ୍ରେରେସନ ଭିତରେ ସଙ୍ଗଠିତ ହେଲା । ଶ୍ରମିକ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଐତିହାସିକ ଘଟଣା ।

ପୃଥିବୀରେ ତୃତୀୟ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଘଟଣା ହେଉଛି ଚୀନ ଜନତାର ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା । ପୃଥିବୀର ୫୦କୋଟି ଜନସାଧାରଣ ଉପନିବେଶିକ ଅବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ଓ ସାମ୍ୟବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ଅଗ୍ରଗତି କଲେ । ଏହା ପୃଥିବୀର ଉପନିବେଶରେ ଜନତା ଆଗରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଆଦର୍ଶ ଓ ପ୍ରେରଣା । ପୁଷ୍ଟିବାଦର ସଙ୍କଟ ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।

ଜନତାର ଏହି ଜୟଯାତ୍ରାରେ ଏବଂ ପୁଷ୍ଟିବାଦର ସଙ୍କଟରେ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ପୁଣି ଫାସିଜିମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଦୁନିଆରେ ଉତ୍ପାଦନ କମ୍ପୁର ଓ ଜୀବନ ଧାରରେ ପ୍ରଚଳିତ କଲେ ଯାଉଛି । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ବଜାୟ ରଖିବାର ଏକମାତ୍ର ପନ୍ଥା ନେଇଛନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ । ତେଣୁ ଯୁଦ୍ଧ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାହିଁ ଆଜି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ପନ୍ଥା ।

ମଇ ଦିବସ ୨ୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଆହୁରି ଉଜ୍ଜ୍ଵଳରେ ହୋଇଛି । ୧୮୮୫-୮୭ର ମଇ ଦିବସ ଆଜି ପରିଶିତ ହୋଇଛି ଦୁନିଆର ପ୍ରଧାନ ଶକ୍ତି ହସାଦରେ । ଆଜି ଶ୍ରମିକ ୮ଦଶ୍ଵା କାମ ପାଇଁ କେବଳ ସଂଗ୍ରାମ କରୁନାହିଁ । ସେଠାରେ ଯୁଦ୍ଧ ମଇ ଦିବସ ସୀମାବଦ୍ଧ ନୁହେଁ ।

ଆଜି ଦୁନିଆରେ ବିରୁଦ୍ଧ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି । ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ନିଜର ସମାଜ-ବାଦୀ ଦୁନିଆ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଛି ଏବଂ ଦୁନିଆର ପ୍ରଧାନ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଭାରସାମ୍ୟକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଛି । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ଚରମ ସଙ୍କଟ ଉଭୟ ଅର୍ଥନୈତିକ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି । ଏସିଆର ଜନସାଧାରଣ କେବଳ ଯେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶଙ୍ଖକୁ ଭାଙ୍ଗି ଆଗେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ତା ନୁହେଁ, ଭିଏତନାମ, କୋରିଆ, କାମ୍ବୋଡ଼ିଆ ଓ ଲାଓସ ପ୍ରଭୃତି ସମାଜବାଦୀ ଦେଶ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଦେଶରୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ଆରବ ଜାତି ସମୂହ ଆଜି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମରେ ଆଗେଇଛନ୍ତି । ଚୀନର କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ନେତାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ତଥା ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରତି ବିପ୍ଳବ ବିରୋଧୀ ମନୋଭାବ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜାତୀୟବାଦୀ ମାତି ଗ୍ରହଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ଦଳକୁ ଦଳ ଧ୍ବଂସ ମୁଖକୁ ଯାଇଛି ।

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସମାଜବାଦୀ ଦୁନିଆ ଦଳକୁ ଦଳ ଅର୍ଥନୈତିକ, ରାଜନୈତିକ ସାମାଜିକ ଓ ସାମରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରଗତି କରି ଚାଲିଛି । ସେଠାରେ ସଙ୍କଟ ନାହିଁ, ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତି, ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଭୃତି ନାହିଁ ।

ଗତ କେତେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସୋଭିଏଟ୍ ସୁନିଅନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାଜବାଦୀ ଦେଶ ତଥା ଦୁନିଆର ଶାନ୍ତିକାମୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଅଦମ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ଦେତାନ୍ତ୍ର ବା ଶାନ୍ତି ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ବହୁ ପରିମାଣରେ ସଫଳ ହୋଇଛି । ପୃଥିବୀ ଦେଶମାନଙ୍କର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ସଂଗ୍ରାମର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି । ପୁରୁଷ ଉପନିବେଶ ଓ ନୂତନ ବିକାଶଶୀଳ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ବ୍ୟାପକ ହୋଇଛି । ପୃଥିବୀରୁ ଉପନିବେଶ ପ୍ରତିଗତିରେ ଲେପ ପାଇଛି । ନବ ଉପନିବେଶବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ବିରୋଧୀ ମୁକ୍ତିକାମୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ଫଳରେ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରତିହତ ହେଉଛି । ପୃଥିବୀ ଦେଶର ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଓ ମେହନତକାରୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ଏବଂ ପୁରୁଷ ଉପନିବେଶର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ମିଳିତ ଭାବରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦକୁ ଆଜି ଦୁର୍ବଳ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ତ ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ଶକ୍ତିବିନ୍ୟାସ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଶାନ୍ତି ଓ ସମାଜବାଦ ସପକ୍ଷରେ ଆଗେଇ ନେଇଛି ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ସାଧାରଣ ସଙ୍କଟ କେବଳ ଯେ ପରିମାଣଗତ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ତା ନୁହେଁ, ଏହା ଗୁଣାତ୍ମକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଅର୍ଥନୈତିକ ଭିତ୍ତି ଦୋହଲି ଯାଇଛି ଏବଂ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତି, ବେତାସ ଏବଂ ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ଅତିମାତ୍ରାରେ ଦେଖାଯାଉଛି । ମୁଦ୍ରା ସମ୍ପର୍କୀୟ ସଙ୍କଟ ବ୍ୟାପକ ହେଉଛି । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଦେଶ ଏବଂ ବିକାଶୋନ୍ମୁଖୀ ଦେଶମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ତା ସାଙ୍ଗକୁ ଶକ୍ତି (ଜାଲେଣି) ସଙ୍କଟ ଅର୍ଥନୈତିକ ସଙ୍କଟକୁ ଜଟିଳ କରି ପକାଇଲୁଣି । ଆମେରିକା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଏଥିପାଇଁ ଆରବ ଦେଶମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାମରିକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାପାଇଁ ଧମକ ଦେଉଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ମାର୍କିନ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଯୁରୋପୀୟ ଦେଶ ଓ ଜାପାନ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଓ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ତା ସାଙ୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷିୟା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ରାଜନୈତିକ, ଆଦର୍ଶଗତ ଓ ନୈତିକ ସଙ୍କଟ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିସ୍ପୃଷ୍ଟ ହେଉଛି ।

ଦୁନିଆର ଏହି ନୂତନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ସୁଯୋଗ ଓ ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଦେଇଛି ।

ଭାରତବର୍ଷରେ ଅବସ୍ଥା ଜଟିଳ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ନୂତନ ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଦେଇଛି । ଭାରତ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଦୁନିଆର ଅର୍ଥନୀତି ପ୍ରଭୃତି ନିଜକୁ ସୁଯୋଗ କରି ରଖିବା ଫଳରେ ନିଜର ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ଘନିଭୂତ କରୁଛି । ଭାରତରେ ୧୯୪୭ ପରେ ଏକ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଅର୍ଥନୀତି ବିକଶିତ ହେଉଛି, ଦେଶରେ ଏକଗୁଡ଼ିଆ ପୁଷ୍ଟିର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବିକାଶ ହୋଇଛି । ସରକାର ସେଇ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଶ୍ରେଣୀର ସରକାର । ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ଭାରତରେ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ସ୍ୱାଧୀନ ମଧ୍ୟ ଦେଖା ଦେଇଛି । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ରୂପ ହେଉଛି ବ୍ୟାପକ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତି ଏବଂ ଅସମ୍ଭବ ରକ୍ଷମର ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ଫଳରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ବିପ୍ଳବର ଦ୍ରାସ । ବେକାରୀ ଦୂରଦୂର ବଢ଼ିଛି । କଳାଟଙ୍କାର ବ୍ୟାପକତା ବଢ଼ିଛି ଏବଂ ଏକ ସମାନ୍ତରାଳ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଏହା ପରିଣତ ହେଉଛି, ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ମହଙ୍ଗୁଦାମ୍ନ ଓ ଶ୍ରେଣୀବିକାଶମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ବହୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକଗୁଡ଼ିଆ ପୁଷ୍ଟିପତି ଓ ଅସାଧୁ ଶିଳ୍ପପତିମାନେ ଉତ୍ପାଦନ ଶକ୍ତିକୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଦେଶରେ ଭୂସମ୍ଭାର ସଫଳ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉ ନଥିବାରୁ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସରକାର ମୌଳିକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନ ଥିବାରୁ ଦେଶରେ ବ୍ୟାପକ ଖାଦ୍ୟାଭାବ ଦେଖା ଦେଇଛି । ଏକଗୁଡ଼ିଆ ପୁଷ୍ଟିପତି ଓ ଲାଭଖୋର ବ୍ୟବସାୟୀ ଏକ ମେଣ୍ଟ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଏକଗୁଡ଼ିଆ ପୁଷ୍ଟିର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କୃଷି ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବାରୁ ଗୁଣିକୁ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ । ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏକଗୁଡ଼ିଆ ପୁଷ୍ଟିପତି ଓ ବିଦେଶୀ ବହୁ ଦେଶୀୟ ଶିଳ୍ପାନୁଷ୍ଠାନ-ଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଦେଉଛି । ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦରମା ବଢ଼ାଇବାକୁ ନ ଦେବା, ମଜୁରୀ ସଂକୋଚନ କରିବା ଏସମା ଓ ‘ନାଶା’ ଆଇନ ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟବସ୍ଥାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ସରକାର ଉଦ୍ୟମ କରି ଚାଲିଛି । ଆଜି ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତି ଏକ ବିକଟ ସଙ୍କଟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଅମଳତର ନିଜକୁ ବହୁ ଦିଗରୁ ପ୍ରଭୃତ କରିଛି । ଆଧୁନିକ ଯନ୍ତ୍ରପତି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନାମରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରଭୃତିର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବେକାରୀ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆହୁରି ଗାଢ଼ କରିଛି ।

ଏ ସଙ୍କଟକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉପରେ ତପାଇ ଦେଇ ନିଜର ପ୍ରମତ୍ୟା ସମାଧାନ କରିବାକୁ ପୁଷ୍ଟିବାଦୀ ଶ୍ରେଣୀ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମେହନତକାରୀ ଜନସାଧାରଣ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟାପକ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରମିକମାନେ ଶତ ବାଧା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପଡ଼େ ଏକଜୁଟ ହେଉଛନ୍ତି । କୃଷକମାନେ ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ଭୂମିହୀନ ଓ ଗରିବ ଗୁଣିମାନେ

ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଭୂସ୍ୱର ଏବଂ ସାମନ୍ତବାଦୀ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧସାମନ୍ତବାଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହୃଦ ହାତ ମିଳାଇ ସଂଗ୍ରାମରେ ଲୁଚିଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମ ଓ ଯୁବକମାନେ ବେକାରୀ ଓ ବେଶେନଶାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଗଢି କରୁଛନ୍ତି । ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଭୃତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେଶରେ ବ୍ୟାପକ ଜନସାଧାରଣ ଆନ୍ଦୋଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ସାମାଜ୍ୟବାଦୀ ଓ ବଣେଷତଃ ମ କିନ୍ତି ସାମାଜ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଚକାନ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେଶ ଭିତରେ ବ୍ୟାପକ ବିଷ୍ମୟ ଅବସ୍ଥା ଗଢି ଉଠୁଛି ଏବଂ ସମାଜବାଦୀ ଦେଶମାନଙ୍କ ସହଜ ବନ୍ଧୁ ତା ପାଇଁ ଜନ ସମର୍ଥନ ଓ ଆନ୍ଦୋଳନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଛି । ଜନସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଆନ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତର ଏ ସକଟର କାରଣ ହେଉଛି ଏହାର ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ମାର୍ଗ । ଏହାକୁ ପରିହାର କରି ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧ-ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିଲେ ହିଁ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ସମ୍ଭବ ।

ତେଣୁ ଏକଗୁଡ଼ିଆ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତିଦ୍ୱିସ୍ତ୍ରାଣୀ ଶକ୍ତି ଓ ଶ୍ରେଣୀମାନେ ଆଜି ବେଶ ବୁଦ୍ଧି ପାରିଲେଣି ଯେ ଆଉ ସୁରୁଣା ଗୁଚ୍ଛି ସ୍ତ୍ରା ଗଢ଼ିବାଦିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଶାସନ ପରିଚାଳନା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ସରକାରର ଜନବିରୋଧୀ ନୀତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱିସ୍ତ୍ରାଣୀ, ବିଭେଦବାଦୀ ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆହୁରି ସୁଗମ କରୁଛି । ତାହାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବିଭୀନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ଦେଶ ଭିତରେ ପ୍ରକୃତ ସଂଗ୍ରାମ ହେଉଛି ପ୍ରତିଦ୍ୱିସ୍ତ୍ରାଣୀ ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଥିବା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଭିତରେ । ପ୍ରତିଦ୍ୱିସ୍ତ୍ରାଣୀ ଶକ୍ତି ଓ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇ ଦେଶର ଗଢ଼ତନ୍ତ୍ର ଓ ପ୍ରଗତିକୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ସଙ୍ଗେ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଗ୍ରାମ୍ୟ ସର୍ବହସ୍ତ ଓ ଗରିବ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଭିତ୍ତି କରି ଶ୍ରମିକ କୃଷକ ଏକତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ହେବ । ବ୍ୟାପକ ଜାଗାସୁ ଗଢ଼ତନ୍ତ୍ର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଗଠନ କରି ଜାଗାସୁ ଗଢ଼ତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଣାଳୀ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ହେବ ।

ଏ ଦିଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ସରକାରର ଜନବିରୋଧୀ ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦକ୍ଷିଣପନ୍ଥୀ ପ୍ରତିଦ୍ୱିସ୍ତ୍ରାଣୀ ଶକ୍ତି ଓ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟାପକ ସଂଗ୍ରାମ ପରିଚାଳିତ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୁଇଟି-ତ୍ରାସ ସଂଗ୍ରାମ ଏକ ଗମସ୍ୱରେ ଚାଲିବ, ଯେକୌଣସି କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂଗ୍ରାମରେ ଲାଗିବା ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ପକ୍ଷରେ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଭୁଲ ହେବ ।

ଭାରତବର୍ଷର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଜି ଯୁବବଳ ଓ ପାରମାର୍ଦ୍ଧ-ବଳ ନିରସ୍ତ୍ରୀକରଣ ଅତି ଆବଶ୍ୟକ । ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ପୁଣ୍ୟବଳ ଜନ-ସାଧାରଣଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ସଂଗ୍ରାମ ଚାଲିବା ନିମ୍ନେ ଲେଖା ସାମାଜିକ ପ୍ରଣାଳୀ

ସେଥିପାଇଁ ମଇ ଦିବସରେ ଆଜି ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀ ନିଜର ୮ ଘଣ୍ଟା ବା ନଗଦ ଦାବା ପାଇଁ ଜେବଲ ଡାକରା ଦେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ସେ ରକ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛି, ସେଠାରେ ତାକୁ ସବୁମତେ ଟାଣ କରାଯା ପାଇଁ ଏବଂ ଯେଉଁଠି ତାହା ହୋଇନାହିଁ ସେଠାରେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ନିଜର ଦାବାକୁ ଜୋରସେରେ ଉଠାଇବ । ପୁଣି ବାଦୀ ସଂକଟର ବୋର୍ଡ଼ ବରୁଙ୍କରେ ସଂଗ୍ରାମର ହୃଦୟର ଉଠାଇବ । ସାମାଜ୍ୟବାଦୀ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ ପଣ୍ଡା କରାଯା ପାଇଁ ଓ ଦେଶରେ ପ୍ରତିଫିୟାଶୀଳ ଶକ୍ତି-ମାନଙ୍କର ଚେନ୍ଦ୍ରକୁ ଧୁଳିସାତ୍ କର ଏକ ଶୋଷବିହୀନ ସମାଜ ଗଠନ ପଥରେ ଆଗେଇବା ପାଇଁ ଶପଥ ନେବ । ସମାଜବାଦୀ ଦୁନିଆ ଓ ଦୁନିଆର ମେହନତକାରୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସହିତ ଏକତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଅନ୍ଧାନ ଦେବ—ପୁଣି ବାଦୀ ଶୋଷର ବୋର୍ଡ଼ ବରୁଙ୍କରେ ଦୁର୍ବାର ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଶପଥ ନେବ ।

ଯୁଦ୍ଧ ବରୁଙ୍କରେ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ତାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ପ୍ରଥମ—

ଦେଶର ତଥା ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ସଂଗଠନକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ଦଳମତ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଶ୍ରମିକ ଏକତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ମଇ ଦିବସରେ ଶପଥ ନେବ ।

ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ବିଭେଦ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣି ବାଦୀ ଦେଶ ଓ ଉପ-ନିବେଶରେ ତଥା ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଫିୟାଶୀଳମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତ ଚିନ୍ତାଧାରାର ପ୍ରସାର କରି ଶ୍ରମିକଶ୍ରେଣୀର ଦୈନିକ ଶ୍ରେଣୀ ଚେତନାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ସେଇମାନଙ୍କର ଏକ ବିରାଟ ଉଦ୍ୟମ । ସେମାନଙ୍କର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ବରୁଙ୍କରେ ନିର୍ମମ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା ମଇ ଦିବସର ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କ ବରୁଙ୍କରେ ଲଗାତର ଆନ୍ଦୋଳନର ଡାକରା ଦେବ ମଇ ଦିବସ ।

ମଇ ଦିବସରେ ସୋଭିଏତ ଯୁନିଅନ, ସମାଜବାଦୀ ଦେଶମାନଙ୍କର ସରକାରମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ବିରୋଧ ପାଇଁ ଡାକରା ଦେବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାଗାରେ ଯୁଦ୍ଧଶୋର ସାମାଜ୍ୟବାଦ ଜନତାର ଶକ୍ତି ଦେଖି ଆତଙ୍କିତ ହେବ । ତେଣୁ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ଯେ ଶାନ୍ତି ଓ ଜନତାର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଭାବରେ ଏକ ମଇ ଦିବସ ହେବ ଜନତାର ଜୟ-ଯାହାର ଏକ ବିରାଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ । ଆହୁରି ଜୋରରେ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ମଇ ଦିବସକୁ ସଂଗ୍ରାମୀ କରି ପାଳନ କରିବ ।

ମଇ ଦିବସ—ଜନ୍ମଦିନ